

Ομάδα Έργου

Δρ. Θαρρενός Μπράτιτσης

Ευτυχία Σαμαρτζοπάνου

Θεόδωρος Τσιλίκας

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

Μαθητικός
Διαγωνισμός
Συγγραφής
Παραμυθιού
με θέμα:
«Μυθολογία και
Μνημεία της
Αιτωλοακαρνανίας»

Ιούνιος 2024

Περιεχόμενα

1. Αίτηση Έγκρισης Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Το σεντούκι του παππού».....	2
2. Έγκριση αιτήματος για υλοποίηση εκπαιδευτικού προγράμματος	5
3. Δημοσίευση πρόσκλησης	7
3.1. Όροι Συμμετοχής :.....	7
3.2. Υπόδειγμα 1	10
3.3. Υπόδειγμα 2	11
3.4. Υπόδειγμα 3	12
4. Αποτελέσματα Διαγωνισμού	13
4.1. Ατομικές Διακρίσεις.....	13
4.2. Ομαδικές Διακρίσεις.....	14
5. Ατομικά Έργα.....	15
5.1. Η εκδίκηση των μαγισσών (BPABEIO)	15
5.2. Ο όρκος (ΕΠΑΙΝΟΣ)	16
5.3. Ο πρίγκιπας με την κατάρρα (ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)	20
5.4. Η υπηρέτρια (ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)	22
5.5. Ο θάνατος του Ανήλιαγου	24
5.6. Ο πρίγκιπας και ο Ήλιος.....	26
5.7. Η Αγάπη του Ανήλιαγου για την κυρα-Ρήνη	27
5.8. Η επίσκεψη των αρχαίων πνευμάτων στην Αιτωλοακαρνανία	29
5.9. Το κάστρο των μαγισσών	30
5.10. Ο Τίτορμος ο ξακουστός βοσκός.....	31
5.11. Σιμιόσις.....	32
6. Ομαδικά Έργα	33
6.1. Ο Μελέαγρος και η μαγική χρυσόσκονη της γέρικης Βελανιδιάς (BPABEIO)	33
6.2. Το κατεστραμμένο άγαλμα (ΕΠΑΙΝΟΣ).....	37
6.3. Η μάγισσα Ιζαμπέλ (ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)	38
6.4. Αληθινό Ψέμα	40
6.5. Μπλεγμένη Μυθολογία	41

1. Αίτηση Έγκρισης Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Το σεντούκι του παππού»

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

1: Περιγραφή του προτεινόμενου προγράμματος που θα εμπεριέχει όλα όσα προβλέπονται στον Οδηγό του ΙΕΠ (από 300 έως 500 λέξεις)

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα με τίτλο «Το σεντούκι του παππού» έχει στόχο την προαγωγή της αξίας του παιδικού βιβλίου, τη μύηση των συμμετεχόντων στη δημιουργική γραφή και τον ψηφιακό εγγραμματισμό, την ενδυνάμωση της φαντασίας παιδιών ηλικίας 4-12 ετών και την ανάδειξη της λαογραφίας και των δύο τόμων Παγκόσμιας Δημοτικής Ποίησης του αείμνηστου εκπαιδευτικού Περικλή Καίσαρη μέσα από ένα μοναδικό κάθε φορά παιχνίδι.

Σε κάθε παιχνίδι συμμετέχουν πέντε παίκτες: τέσσερα παιδιά και ένας ενήλικας, οι οποίοι αναλαμβάνουν τους ρόλους του ιχνηλάτη του Διαδικτύου, του αφηγητή, του εικαστικού, του παρουσιαστή και του καλεσμένου. Ο ρόλος του καλεσμένου εκχωρείται αποκλειστικά στον ενήλικα της ομάδας (συνήθως ο εκπαιδευτικός της τάξης). Ο παρουσιαστής αναλαμβάνει να πάρει συνέντευξη από τον καλεσμένο. Οι ερωτήσεις αφορούν τον χαρακτήρα και τα όνειρα του καλεσμένου. Στη συνέχεια, ο αφηγητής λαμβάνει ένα ποίημα από το σεντούκι του παππού και με τη βοήθεια του υπεύθυνου του προγράμματος αφηγείται το ποίημα στα υπόλοιπα μέλη της ομάδας και την ολομέλεια της τάξης. Ο ιχνηλάτης του Διαδικτύου αναζητεί πληροφορίες στο Διαδίκτυο για τη χώρα προέλευσης του ποιήματος και το θέμα του ποιήματος και ο εικαστικός ζωγραφίζει τη σκηνή και τον ήρωα του ποιήματος. Στη συνέχεια, ο καλεσμένος εμπνέεται από την ομάδα και δημιουργεί μια ιστορία για τη συνέχεια του ποιήματος.

Μέσα από το εκπαιδευτικό πρόγραμμα οι μαθητές καλλιεργούνται πολύπλευρα στα εξής πεδία:

- 1) Πολιτισμός
- 2) Περιβαλλοντική Εκπαίδευση
- 3) Ανθρωπιστικές Επιστήμες
- 4) Μαθηματικά
- 5) Τεχνολογία – Πληροφορική
- 6) Τέχνες
- 7) Διαπολιτισμική Εκπαίδευση

Το παιχνίδι με το σεντούκι του παππού περιλαμβάνει θεωρητικό και πρακτικό μέρος με επιμέρους στόχους να:

- 1) ευαισθητοποιήσει και θα ενημερώσει τα παιδιά για τα ήθη και τα έθιμα του παρελθόντος μέσα από την Παγκόσμια Δημοτική Ποίηση.
- 2) ωθήσει τους μαθητές να αντιληφθούν την ανάγκη των ανθρώπων από διάφορες κοινωνικές ομάδες / στρώματα να εκφράσουν τις ιδέες και τις σκέψεις τους μέσα από τον έμμετρο λόγο και την τέχνη της Ποίησης.
- 3) μυήσει τα παιδιά στη ρητορική τέχνη και στον διάλογο μέσα από την άσκηση της συνέντευξης του καλεσμένου.
- 4) προσφέρει μια ανέξοδη και άμεση περιήγηση σε όλον τον κόσμο μέσα από την Τεχνολογία.
- 5) αναδείξει τη μορφολογία του Παγκόσμιου Χάρτη και θα αναδείξει έναν δημιουργικό τρόπο διδακτικής της Γεωγραφίας και της Λαογραφίας μέσα από την ορθή χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών και

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

την ασφαλή πλοήγηση στο Διαδίκτυο.

- 6) εξασκεί τους μαθητές στη δημιουργική γραφή ή/και αφήγηση τονίζοντας την αξία της Φιλαναγνωσίας.
- 7) αναδεικνύει τη σημασία της εκφραστικής ανάγνωσης προβάλλοντας το συναίσθημα και το χρώμα που μπορούν να κουβαλούν οι λέξεις και οι προτάσεις ενός λογοτεχνικού έργου.
- 8) αναπτύξει τη δημιουργική και κριτική σκέψη των μαθητών, τη λογική, τη φαντασία και την ενσυναίσθηση με την τοποθέτησή τους στο ποίημα και την προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος/ζητήματος που απασχολεί τον ήρωα.
- 9) ενδυναμώνει τις σχέσεις των παιδιών ωθώντας τα στη συνεργασία και δημιουργία ενός μοναδικού κάθε φορά αφηγήματος. Το έργο δύναται να βιντεοσκοπηθεί, ηχογραφηθεί και αποθηκευτεί σε ένα ψηφιακό αρχείο για να προστεθεί σε μια ψηφιακή σχολική βιβλιοθήκη.
- 10) οδηγεί στην παραγωγή εικαστικών έργων. Οι μαθητές θα σκιαγραφήσουν/ζωγραφίσουν το σκηνικό και τον ήρωα μιας ιστορίας και δύναται να αποτελέσουν έμπνευση για τους υπόλοιπους συμμετέχοντες μέσα από την Εικαστική Τέχνη, που αποτελεί το άλλο μισό της παιδικής λογοτεχνίας.
- 11) Συνεισφέρει στην κατανόηση των λειτουργιών και τη χρήση των μονάδων εισόδου και εξόδου του Η/Υ, αλλά και στην ψηφιακή δημιουργία χρήσιμου περιεχομένου με νόημα.

Για την υλοποίηση του παιχνιδιού είναι απαραίτητος ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής (με ακουστικά, μικρόφωνο και ηχεία) και διασύνδεση στο Διαδίκτυο. Τυχόν ύπαρξη διαδραστικού πίνακα ή προβολέα θα διευκολύνει τη διεξαγωγή του προγράμματος.

Στο πρόγραμμα δεν προβλέπεται οικονομική επιβάρυνση για τους μαθητές.

Το σεντούκι του πασπού αποτελεί μέρος της διδακτορικής διατριβής της υποψήφιας Διδάκτωρ στο επιστημονικό πεδίο «Διδακτική της Πληροφορικής», κυρίας Ευτυχίας Σαμαρτζοπάνου που διατηρεί το συγγραφικό ψευδώνυμο «Αριάδνη Δάντε». Η διδακτορική διατριβή εκπονείται υπό την καθοδήγηση του καθηγητή Θαρρενού Μπράττση από το Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, ενώ τη δημιουργική ομάδα πλαισιώνει ο εκπαιδευτικός Θεόδωρος Τσιλίκας (Υπεύθυνος του Μουσείου Ιστορίας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Αγγελόκαστρο Αιτωλοακαρνανίας).

2: Το προτεινόμενο πρόγραμμα απευθύνεται σε μαθητές/τριες:

ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

- ☒ Νηπιαγωγείου
- ☒ Δημοτικού Α', Β', Γ', Δ', Ε', Στ' (κυκλώστε τις αντίστοιχες τάξεις)

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

- ☐ Γυμνασίου Α', Β', Γ' (κυκλώστε τις αντίστοιχες τάξεις)
- ☐ Γενικού Λυκείου Α', Β', Γ' (κυκλώστε τις αντίστοιχες τάξεις)
- ☐ Επαγγελματικού Λυκείου Α', Β', Γ' (κυκλώστε τις αντίστοιχες τάξεις)

ΣΜΕΑΕ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

- ☐ Ειδικού Νηπιαγωγείου
- ☐ Ειδικού Δημοτικού Α', Β', Γ', Δ', Ε', Στ'
(κυκλώστε τις αντίστοιχες τάξεις)
- ☐ Ειδικού Γυμνασίου Α', Β', Γ', Δ'
(κυκλώστε τις αντίστοιχες τάξεις)
- ☐ Ειδικού Λυκείου Α', Β', Γ', Δ'
(κυκλώστε τις αντίστοιχες τάξεις)
- ☐ Ε.Ε.Ε.Ε.Κ.
- ☐ ΕΝ.Ε.Ε.ΓΥ.Λ.

3. Χρόνος που απαιτείται για την ανάπτυξη – εφαρμογή του προτεινόμενου προγράμματος
(κυκλώστε αντίστοιχα)

ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ					ΣΜΕΑΕ					
1	☒ 2	3	4	Διδακτικές Ώρες	1	2	3	4	5	6 Διδακτικές Ώρες

4. Το προτεινόμενο πρόγραμμα προβλέπεται να υλοποιηθεί:
Διευκρινίστε ποια χρονική περίοδο (από-έως) από τον Οκτώβριο 2023 έως τον Ιούνιο 2024

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

2. Έγκριση αιτήματος για υλοποίηση εκπαιδευτικού προγράμματος
Στις 6 Σεπτεμβρίου 2023 παραλήφθηκε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου η έγκριση του προγράμματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ Δ/ΝΣΗ Π/ΘΜΙΑΣ & Β/ΘΜΙΑΣ
ΕΚΠ/ΣΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
Δ/ΝΣΗ Π.Ε. ΑΙΤΩΛ/ΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Ε' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
Ταχ. Δ/ση: Τραυλαντώνη 2
30 200 Μεσολόγγι
Πληροφορίες : Θεόδωρος Τσιλίκας
Τηλ: 26310 50280
Email: mail@dipe.ait.sch.gr
thtsilikas@sch.gr

Ι.Π. Μεσολογγίου: 05/09/2023

Αριθ. Πρωτ : Φ.23.2/12364

ΠΡΟΣ:

1. Σχολικές μονάδες Π. Ε.
Αιτωλοακαρνανίας
2. Περιφερειακή Διεύθυνση
Δυτικής Ελλάδας
3. Συμβούλους Εκπαίδευσης

ΚΟΙΝ: ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Κα ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΑΜΑΡΤΖΟΠΑΝΟΥ
Email : e.samartzopanou@gmail.com
[https://crinte.nured.uowm.gr/eftychia-samartzopanou-2/....](https://crinte.nured.uowm.gr/eftychia-samartzopanou-2/)

ΘΕΜΑ: « Έγκριση αιτήματος για υλοποίηση εκπαιδευτικού προγράμματος για μαθητές και μαθήτριες Δημοτικών σχολείων της Π.Ε. Αιτωλοακαρνανίας ».

ΣΧΕΤ: α) /31-07-2023 ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ,
ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΑΜΑΡΤΖΟΠΑΝΟΥ
β) Φ.11/66694/Δ7/14-06-2023 & 68070/Δ5/16-06-2023 Υ.ΠΑΙ.Θ.

Σε συνέχεια του ανωτέρω εγγράφου σας και σύμφωνα με την εγκύκλιο του Υ.ΠΑΙ.Θ.
«Πρόσκληση υποβολής αιτημάτων για έγκριση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, συνοδευτικού εκπαιδευτικού υλικού και μαθητικών διαγωνισμών Σχολικού έτους 2023-2024, σας ενημερώνουμε ότι εγκρίνεται η υλοποίηση του εκπαιδευτικού προγράμματος του Φορέα ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΑΜΑΡΤΖΟΠΑΝΟΥ με τίτλο: «Το σεντούκι του παππού» και του μαθητικού Φεστιβάλ με τίτλο: «Γιορτή Παραμυθιού» τα οποία απευθύνονται σε εκπαιδευτικούς και μαθητές και μαθήτριες της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας, για το σχολικό έτος **2023-2024**.
Επισημαίνουμε ότι η έγκριση ισχύει και για το σχολικό έτος 2023-2024, υπό τις εξής προϋποθέσεις:

1. Η συμμετοχή των μαθητών/ μαθητριών των σχολικών μονάδων στο προτεινόμενο πρόγραμμα, στο διαγωνισμό και τις δράσεις να είναι προαιρετική και δωρεάν για τους μαθητές και τις μαθήτριες σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως του τρόπου υλοποίησής τους (διαδικτυακά ή δια ζώσης).
2. Τα προγράμματα να υλοποιούνται εντός ωρολογίου προγράμματος μετά από σχετική απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων και τη σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης της

- σχολικής μονάδας, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στην κείμενη νομοθεσία για τις σχολικές δράσεις στο πλαίσιο των Σχολικών Δραστηριοτήτων.
3. Κατά την εφαρμογή του προγράμματος εντός ωρολογίου προγράμματος και σχολικού πλαισίου, να μην παρακωλύεται με οποιονδήποτε τρόπο η εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων.
 4. Η συνολική διάρκεια του προγράμματος να μην υπερβαίνει τις δύο (2) διδακτικές ώρες.
 5. Να γίνονται οι απαραίτητες προσαρμογές λαμβάνοντας υπόψη κατά περίπτωση τη μεθοδολογία, την ηλικία τη βαθμίδα, την προσβασιμότητα και τις μαθησιακές ανάγκες των μαθητών/τριών.
 6. Σε περίπτωση υλοποίησης των προγραμμάτων στο σχολικό χώρο μπορούν να εισέρχονται δύο (2) άτομα το ανωτέρω σε κάθε Τμήμα πλέον του εκπαιδευτικού, σύμφωνα με το 147^ο Απόσπασμα Πρακτικού της Εθνικής Επιτροπής Προστασίας της Δημόσιας Υγείας έναντι του κορωνοϊού COVID-19.
 7. Να έχουν ενημερωθεί Γονείς/Κηδεμόνες για την προαιρετική συμμετοχή των μαθητών/μαθητριών στο πρόγραμμα και να έχει εξασφαλιστεί από τη σχολική μονάδα η ενυπόγραφη δήλωση συναίνεσής τους.
 8. Κατά την υλοποίηση των παρεμβάσεων / δράσεων εντός του σχολείου να μην επιτρέπεται η διάθεση ή η προβολή οποιουδήποτε υλικού ή προϊόντος το οποίο αφορά άμεση διαφήμιση/προώθηση εμπορικών προϊόντων φορέων. Επιχειρήσεων ή υπηρεσιών.
 9. Να τηρείται το θεσμικό πλαίσιο περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων των συμμετεχόντων και συμμετεχουσών μαθητών και μαθητριών εκπαιδευτικών και γονέων/κηδεμόνων {Ν.4624/2019 Γενικός Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 για την Προστασία Δεδομένων- GDPR}
 10. Στο πλαίσιο της υλοποίησης των προγραμμάτων δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση η φωτογράφιση, η βιντεοσκόπηση και η ηχογράφηση μαθητών και μαθητριών.
 11. Σε περίπτωση διάθεσης εκπαιδευτικού υλικού αυτό να διανέμεται χωρίς οικονομική επιβάρυνση για τους/τις μαθητές / μαθήτριες και τους/τις εκπαιδευτικούς και να αξιοποιείται εφόσον κριθεί ότι υπάρχει συνάφεια με το σχετικό Πρόγραμμα Σχολικών Δραστηριοτήτων.
 12. Η δέσμευση των συντελεστών ότι θα αποστείλουν στη Διεύθυνση Π.Ε Αιτ/νίας και στο ΙΕΠ με την ολοκλήρωση του διαγωνισμού τον πλήρη φάκελο αξιολόγησής του καθώς και ότι δεν θα πραγματοποιηθεί μελλοντική εμπορική του διάθεσή του με την αναφορά της συγκεκριμένης έγκρισης.

Προς ενημέρωση κάθε ενδιαφερόμενου η παρούσα έγκριση αναρτάται στην ιστοσελίδα της Διεύθυνσης Π.Ε. Αιτ/νίας.

Ο Διευθυντής Π.Ε. Αιτ/νίας
Νικόλαος Χ. Δελέγκος

3. Δημοσίευση πρόσκλησης

Στις αρχές Μαρτίου 2024, όλα τα Δημοτικά Σχολεία της ΠΕ Αιτωλοακαρνανίας έλαβαν με ηλεκτρονικό μήνυμα την πρόσκληση για τον Διαγωνισμό συγγραφής παραμυθιού.

Η πρόσκληση φιλοξενείται στην πηγή: <https://chipoupolis.blogspot.com/2024/03/blog-post.html>.

Ακολουθούν οι οδηγίες:

Διαγωνισμός συγγραφής παραμυθιού με θέμα: «Μυθολογία και Μνημεία Αιτωλοακαρνανίας», Μάρτιος 2024

Το Εργαστήριο Καινοτομίας Δημιουργικότητας και Τεχνολογίας στην Εκπαίδευση (ΔΗΚΑΙΤΕ, <https://crinte.nured.uowm.gr/>) του Τμήματος Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (ΠΔΜ) σε συνεργασία με το Μουσείο Ιστορίας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας (<http://dipe.ait.sch.gr/educationmuseum/joomla/>) προκηρύσσουν τον 1^ο Διαγωνισμό Παραμυθιού για μαθητές της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας με θέμα: «Μυθολογία και Μνημεία της Αιτωλοακαρνανίας»

(Αρ. Έγκρισης: Φ.23./12364/05-09-2023.ΔΝΣΗ ΠΕ ΑΙΤΩΛ/ΝΙΑΣ/ΤΜΗΜΑ Ε').

Το παραμύθι μπορεί να διαδραματίζεται στη σύγχρονη εποχή, να υπάρχουν μαγικά/φανταστικά στοιχεία, που οι χαρακτήρες τα αντιλαμβάνονται ως μέρος της πραγματικότητας. Το έργο μπορεί να κατατεθεί με τη μορφή κειμένου ή ψηφιακής αφήγησης. Στον διαγωνισμό δύναται να διακριθούν τρία έργα ανάλογα με τη μορφή.

Ως διάκριση ορίζεται το βραβείο, ο έπαινος και η εύφημος μνεία. Όλοι οι συμμετέχοντες, καθώς και οι Σχολικές Μονάδες θα λάβουν αναμνηστικό δίπλωμα συμμετοχής.

3.1. Όροι Συμμετοχής :

1. Στον διαγωνισμό μπορούν να συμμετέχουν μαθητές όλων των τάξεων των Δημοτικών Σχολείων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιτ/νίας.
2. Κάθε διαγωνιζόμενος μπορεί να συμμετέχει προσωπικά με (1) ένα έργο, το οποίο πρέπει να υποβληθεί με ψευδώνυμο.
3. Κάθε έργο πρέπει να φέρει ως όνομα αρχείου το ψευδώνυμο του συγγραφέα και τον τίτλο του παραμυθιού (π.χ. για το παραμύθι «Παναγία Ελεούσα» της συγγραφέως Ηλιαχτίδας το όνομα του αρχείου είναι: ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ-ΠΑΝΑΓΙΑ-ΕΛΕΟΥΣΑ).
4. Κάθε έργο-συμμετοχή μπορεί να υποβληθεί σε μορφή κειμένου ή ψηφιακής αφήγησης.
5. Το κάθε έργο-συμμετοχή θα πρέπει να συνοδεύεται από υπογεγραμμένη φόρμα του γονέα / κηδεμόνα ότι αποδέχεται τους όρους του διαγωνισμού (βλ. Υπόδειγμα 1), η οποία θα διατηρηθεί στο σχολείο μέχρι το πέρας του διαγωνισμού.

6. Τα έργα πρέπει να είναι πρωτότυπα, να μην έχουν δημοσιευτεί, προβληθεί ή παρουσιαστεί με οποιοδήποτε τρόπο, σε οποιοδήποτε μέσο ή διαγωνισμό, οπουδήποτε και να έχουν έκταση έως 1000 λέξεις.
7. Η συμμετοχή των μαθητών/μαθητριών στο διαγωνισμό δεν έχει καμιά οικονομική επιβάρυνση για τους μαθητές/-ήτριες ή το σχολείο.
8. Ο διαγωνισμός θα πραγματοποιηθεί εκτός ωρολογίου προγράμματος.
9. Κάθε σχολείο παρακαλείται να αποστείλει όλα τα έργα των μαθητών του συγκεντρωτικά στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του Υπεύθυνου Σχολικών Δραστηριοτήτων ΠΕ Αιτωλ/νίας, κ. Θεόδωρου Τσιλικά (thtsilikas@sch.gr) συνοδευόμενα απαραίτητα από το ηλεκτρονικό αρχείο Όνομα_Σχολείου_Συμμετοχές_Παραμύθια.xls (βλ. Υπόδειγμα 2).
10. Καταληκτική ημερομηνία συμμετοχής ορίζεται η Παρασκευή 17-05-2024.
11. Η αξιολόγηση των έργων θα γίνει από τριμελή Κριτική Επιτροπή που θα αποτελείται από Εκπαιδευτικούς, Συγγραφείς Παιδικής Λογοτεχνίας ή/και πρόσωπα που υπηρετούν/εκπροσωπούν τον Πολιτισμό και την Εκπαίδευση.
12. Όλα τα έργα θα παραδοθούν από το Μουσείο Ιστορίας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας στην Κριτική Επιτροπή του Διαγωνισμού χωρίς τα στοιχεία των συμμετεχόντων για τη διασφάλιση του αδιάβλητου του διαγωνισμού.
13. Αποκάλυψη της ταυτότητας του διαγωνιζόμενου θα πραγματοποιηθεί μόνο στην περίπτωση διάκρισης. Αρχικά, θα ειδοποιηθεί η Διεύθυνση του Σχολείου του μαθητή. Έπειτα, η Διεύθυνση θα ενημερώσει τον διακεκριμένο μαθητή και την οικογένειά του για να παραστούν στην τελετή βράβευσης.

Η απονομή των βραβείων θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 1 Ιουνίου 2024 στην «1^η Γιορτή Παραμυθιού», που θα διεξαχθεί στο Μουσείο Ιστορίας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας. Κατά την απονομή θα υπάρξει έκθεση όλων των έργων των συμμετεχόντων με διατήρηση της ψευδωνυμίας των μαθητών.

Τα έργα θα παραμείνουν στην κυριότητα των διοργανωτών, ώστε να μπορούν μελλοντικά να χρησιμοποιηθούν για συμμετοχή σε περαιτέρω έκθεση/έργα ή για ανατύπωση σε έντυπα από το ΔΗΚΑΙΤΕ ή/και το Μουσείο.

Από τον διαγωνισμό δε θα υπάρξουν έσοδα για το Εργαστήρι ΔΗΚΑΙΤΕ ή το Μουσείο Ιστορίας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας (εμπορία ή διαφήμιση).

Οι διοργανωτές δικαιούνται να αποκλείσουν οποιαδήποτε παραμύθι/ιστορία η οποία δεν συνάδει με το πνεύμα του διαγωνισμού ή δεν ακολουθεί τους κανονισμούς.

Πληροφορίες-Διευκρινήσεις: Θεόδωρος Τσιλίκας, Μουσείο Ιστορίας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας. Όροι διαγωνισμού στο Υπόδειγμα 3.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Οποιαδήποτε παρέκκλιση από τους προαναφερθέντες όρους συμμετοχής συνιστά αποκλεισμό από το διαγωνισμό.

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

Η Οργανωτική Επιτροπή

ΘΑΡΡΕΝΟΣ ΜΠΡΑΤΙΤΣΗΣ, Καθηγητής Τμήματος Νηπιαγωγών ΠΔΜ, Πρόεδρος
Εργαστηρίου ΔΗΚΑΙΤΕ

ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΑΜΑΡΤΖΟΠΑΝΟΥ, Υποψ. Διδάκτωρ ΠΔΜ, Μηχανικός Πληροφορικής
– Συγγραφέας Παιδικής Λογοτεχνίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΙΛΙΚΑΣ, Υπεύθυνος Σχολικών Δραστηριοτήτων Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης Ν. Αιτ/νίας, Υπεύθυνος Μουσείου Ιστορίας Εκπαίδευσης Νομού
Αιτωλοακαρνανίας

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

3.2. Υπόδειγμα 1

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΠΑΝ. ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΦΟΡΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

ΣΤΟΝ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ «ΓΙΟΡΤΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ»

ΜΕ ΘΕΜΑ: «Μυθολογία και Μνημεία της Αιτωλοακαρνανίας»

Σχολικό έτος 2023-2024

Όνομα Γονέα/Κηδεμόνα

Επώνυμο Γονέα/Κηδεμόνα

Διεύθυνση:

Πόλη:

Τηλ. Επικοινωνίας

Email:

Όνομα Παιδιού:

Επώνυμο Παιδιού:

Ψευδώνυμο Παιδιού:

Τίτλος Έργου:

Μορφή Έργου:*

Κείμενο

☐

Ψηφιακή Αφήγηση

☐

Σχολική Τάξη:

Σχολείο

Ο/Η κάτωθι υπογεγραμμένος/η..... υπό την ιδιότητα
του γονέα/Κηδεμόνα του/της

..... του/της επιτρέπω να συμμετάσχει στον μαθητικό
διαγωνισμό του Φεστιβάλ «Γιορτή Παραμυθιού» που συνδιοργανώνουν το Εργαστήριο ΔΗΚΑΙΤΕ
και η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας - Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Αιτωλ/νίας με τίτλο: «Μυθολογία και Μνημεία της
Αιτωλοακαρνανίας».

Σε περίπτωση διάκρισης, παραχωρώ το δικαίωμα να χρησιμοποιηθεί το ονοματεπώνυμο του
παιδιού μου ή/και η φωτογραφία του από την απονομή της βράβευσής του.

Υπογραφή

*(Σημειώστε με Χ μια από τις δύο επιλογές)

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

3.3. Υπόδειγμα 2

#2-Όνομα_Σχολείου_Συμμετοχές_Παραμύθια (Υπόδειγμα 2) .XLSX								
File Edit View Insert Format Data Tools Help								
Q Menus 100% 123 Calibri 12 B I A								
A1	A	B	C	D	E	F	G	H
1	A/α	Ψευδώνυμο	Τίτλος Έργου	Μορφή Έργου	Όνομα	Επώνυμο	Τάξη	Σχολική Μονάδα
2	1	π.χ. Ηλιοτρόπι	π.χ. Η Ελεούσα και το αρκουδάκι	Κείμενο	π.χ. Χάρης	Ψ.	B	π.χ. 1ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου
3	2	π.χ. Μερόπη	π.χ. Το τρενάκι της Κλεισούρας	Ψηφιακή Αφήγηση	π.χ. Μαρία	Z.	Δ	π.χ. Δημοτικό Σχολείο Αγγελοκάστρου
4	3							
5	4							
6	5							
7	6							
8	7							
9	8							
10	9							
11	10							

3.4. Υπόδειγμα 3

• ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ, ΠΑΝ. ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
• ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ – ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

Για παιδιά του Δημοτικού με θέμα:

«Μυθολογία και Μνημεία της Αιτωλοακαρνανίας» 2023-2024

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

- Καταληκτική ημερομηνία συμμετοχής ορίζεται η **Παρασκευή 17 Μαΐου 2024**.
- Κάθε μαθητής μπορεί να συμμετάσχει με ένα (1) έργο, το οποίο πρέπει να υποβληθεί με ψευδώνυμο.
- Κάθε έργο πρέπει να φέρει ως όνομα αρχείου το ψευδώνυμο του συγγραφέα και τον τίτλο του παραμυθιού (π.χ. για το παραμύθι «Παναγιά Ελεούσα» της συγγραφέως Ηλιαχτίδας το όνομα του αρχείου είναι: ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ-ΠΑΝΑΓΙΑ-ΕΛΕΟΥΣΑ).
- Κάθε έργο-συμμετοχή μπορεί να υποβληθεί σε μορφή κειμένου ή ψηφιακής αφήγησης.
- Η κάθε συμμετοχή θα πρέπει να συνοδεύεται, από υπογεγραμμένη φόρμα του γονέα/κηδεμόνα ότι αποδέχεται τους όρους του διαγωνισμού (Υπόδειγμα 1). Η φόρμα θα διατηρηθεί στο Σχολείο μέχρι το πέρας του διαγωνισμού.
- Τα έργα πρέπει να είναι πρωτότυπα, να μην έχουν δημοσιευτεί, προβληθεί ή παρουσιαστεί με οποιοδήποτε τρόπο, σε οποιοδήποτε μέσο ή διαγωνισμό, οπουδήποτε.
- Η συμμετοχή των μαθητών/μαθητριών στο διαγωνισμό δεν έχει καμιά οικονομική επιβάρυνση για τους μαθητές/-ήτριες ή το σχολείο.
- Δεκτές οι συμμετοχές των παιδιών όλων των τάξεων του Δημοτικού Σχολείου.
- Τα έργα θα πρέπει να σταλούν ηλεκτρονικά με τη βοήθεια των Δ/νων- Δ/τριων, Προϊσταμένων, στον Υπεύθυνο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιτ/νίας κ.Θεόδωρο Τσίλικα, στο e-mail: thtsilikas@sch.gr.
- Κάθε σχολείο παρακαλείται να αποστείλει όλα τα έργα των μαθητών του συγκεντρωτικά, συνοδευόμενα απαραίτητα από το ηλεκτρονικό αρχείο Όνομα Σχολείου Συμμετοχές Παραμύθια.xls (βλ. Υπόδειγμα 2).
- Τα έργα πρέπει να έχουν έκταση μέχρι 1000 λέξεις.
- Όλα τα έργα θα παραδοθούν στην Κριτική Επιτροπή του Διαγωνισμού χωρίς τα στοιχεία των συμμετεχόντων για τη διασφάλιση του αδιάβλητου του διαγωνισμού.
- Στον διαγωνισμό δύναται να διακριθούν τρία έργα ανάλογα με τη μορφή τους.
- Όλα τα σχολεία και ξεχωριστά όλα τα παιδιά που θα συμμετάσχουν θα λάβουν αναμνηστικό δίπλωμα συμμετοχής στην «Γιορτή Παραμυθιού».
- Αποκάλυψη της ταυτότητας των διαγωνιζομένων θα πραγματοποιηθεί μόνο στην περίπτωση διάκρισης. Αρχικά, θα ειδοποιηθεί η Διεύθυνση του Σχολείου του διακεκριμένου μαθητή. Έπειτα, η Διεύθυνση θα ενημερώσει τον μαθητή και την οικογένειά του για να παραστούν στην τελετή βράβευσης, που θα πραγματοποιηθεί **το Σάββατο 1 Ιουνίου 2024** στο Μουσείο Ιστορίας Εκπαίδευσης Αιτωλοακαρνανίας, στο Αγγελόκαστρο.
- Τα πρωτότυπα έργα έρχονται στην κυριότητα των οργανωτών και δεν επιστρέφονται, θα μπορούν δε να χρησιμοποιηθούν μέρος τους ή ολόκληρα σε έντυπα ή έργα του ΔΗΚΑΙΤΕ ή/και του Μουσείου.
- Η συμμετοχή των μαθητών/ων στον διαγωνισμό είναι προαιρετική.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Οποιαδήποτε παρέκλιση από τους προαναφερθέντες όρους συμμετοχής συνιστά αποκλεισμό από το διαγωνισμό.

Διευθυντές, Διευθύντριες, Προϊστάμενοι και Προϊστάμενες Δημοτικών Σχολείων σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.

4. Αποτελέσματα Διαγωνισμού

Το Σάββατο 24 Μαΐου, συστήθηκε ανεξάρτητη τριμελής επιτροπή, η οποία και παρέλαβε τα έργα από τον κ. Τσιλικά.

Η επιτροπή απαρτίστηκε από τα μέλη:

1. Δρ. Θαρρενός Μπράτιτσης, Δντης Εργαστηρίου ΔΗΚΑΙΤΕ, Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας,
2. Ευτυχία Σαμαρτζοπάνου (ψευδώνυμο: Αριάδνη Δάντε), Συγγραφέας Παιδικής Λογοτεχνίας,
3. Αρχοντούλα Αλεξανδροπούλου, Εκπαιδευτικός Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η Επιτροπή παρέλαβε έντεκα (11) ατομικά παραμύθια, μία (1) ψηφιακή αφήγηση και πέντε (5) ομαδικά παραμύθια από 43 μαθητές Β' - ΣΤ' Δημοτικού, από έξι Δημοτικά Σχολεία. Συγκεκριμένα:

Α/α	Σχολική Μονάδα	Δήμος	Κείμενα	Ψηφ. Αφηγ.	Μαθητές
1	Δημ. Σχ. Δοκιμίου	Αγρινίου	7	0	14
2	1 ^ο Δημ. Σχ. Καινούργιου	Αγρινίου	1	0	1
3	9 ^ο Δημ. Σχ. Αγρινίου	Αγρινίου	1	0	1
4	17 ^ο Δημ. Σχ. Αγρινίου	Αγρινίου	1		20
5	21 ^ο Δημ. Σχ. Αγρινίου	Αγρινίου	1		1
6	3 ^ο Δημ. Σχ. Αιτωλικού	Ι.Π. Μεσολογγίου	5	1	6
ΣΥΝΟΛΑ			16	1	43

Σχολιασμός

Οι μαθητές εμπνεύστηκαν από τη Μυθολογία της περιοχής και συγκεκριμένα: τον βασιλιά Ανήλιαγο και την κυρα-Ρήνη, τον Τίτορμο, τον Αιτωλό, τον Μελέαγρο της Καλυδώνας και τον Αχελώο. Τα παραμύθια διαδραματίστηκαν στα Προσήλια Αιτωλοακαρνανίας, στο Βελανιδοδάσος, στον ποταμό Αχελώο, τη λίμνη Τριχωνίδα, στο Αγρίνιο και στο Δοκίμι.

Η Επιτροπή αποφάσισε να βραβεύσει ανά κατηγορία τους κάτωθι μαθητές.

4.1. Ατομικές Διακρίσεις

Κατηγορία Παραμυθιού

Βραβείο Παραμυθιού λαμβάνει η μαθήτρια ΣΤ' Δημοτικού Μαρία Πασχέντη του Δημοτικού Σχολείου Δοκιμίου για το έργο: «Η εκδίκηση των μαγισσών».

Έπαινο λαμβάνει ο μαθητής Δ' Δημοτικού Ιωάννης Τασιούλης του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Καινούργιου για το έργο: «Ο όρκος».

Εύφημο μνεία λαμβάνουν οι μαθητές:

1. Διονύσης Π., του 3^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αιτωλικού για το έργο: «Ο πρίγκιπας με την κατάρρα».

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

2. Κωνσταντίνα Σ., του 3^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αιτωλικού για το έργο: «Η υπηρέτρια».

Αναμνηστικά Συμμετοχής λαμβάνουν οι συγγραφείς με ψευδώνυμα: Αναστάσης, Πουπουλένια, Μ-Χ, Ζουζουνέλα, Κατερίνα Μηλίδου, Μπίλυ και VillageMan.

Κατηγορία Ψηφιακής Αφήγησης

Έπαινο λαμβάνει η μαθήτρια Γ' Δημοτικού Κατερίνα Π. του 3^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αιτωλικού για το έργο: «Η ηλιαχτίδα που σκότωσε το βασιλόπουλο».

Παρατήρηση

Το παραμύθι «Ο θάνατος του Ανήλιαγου» της συγγραφέως «Πουπουλένιας» από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Αιτωλικού περιλαμβάνει εικονογράφηση σε καρέ και έξυπνους διαλόγους. Με κατάλληλες οδηγίες το έργο μετατρέπεται σε μια ενδιαφέρουσα ψηφιακή αφήγηση.

4.2. Ομαδικές Διακρίσεις

Βραβείο Παραμυθιού λαμβάνουν οι συγγραφείς με το ψευδώνυμο: «Τα δευτεράκια», της εκπαιδευτικού Ελένης Μάντζιου, της Β' Δημοτικού από το 17ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου, για το έργο: «Ο Μελέαγρος και η μαγική χρυσόσκονη της γέρινης Βελανιδιάς». Πίσω από το ψευδώνυμο «Τα δευτεράκια» βραβεύτηκαν οι μαθητές: Κωνσταντίνος Μπρέσιακας, Άρης Αποστολόπουλος, Απόστολος Αλπίτσης, Νικόλαος Λάιος, Κωνσταντίνος Ζωγράφος, Βασίλης Τσιλιμπώκος, Παναγιώτης Παρθένης, Κωνσταντίνος Τσιλιμπώκος, Ευαγγελία Μέντζου, Αλίνα Τσιρογιάννη, Ιωάννα Δημητρογιάννη, Σοφία Τζάνη, Βλάσης Ταράτσας, Παυλίνα Σταμάτη, Παναγιώτης Μακρυγιάννης, Γεωργία Καμπέρη, Χαράλαμπος Μακράκης, Κωνσταντίνος Καραμπέκιος, Κωνσταντίνα Ανδριοπούλου, Σταύρος Φλώτσιος.

Έπαινο λαμβάνουν οι μαθητές Δημήτρης Παπαγεωργίου, Θοδωρής Γεωργιάδης και Δημήτρης Αγραφιώτης για το έργο: «Το κατεστραμμένο άγαλμα». Οι μαθητές φοιτούν στη ΣΤ' τάξη της εκπαιδευτικού Χαράς Μπεκιάρη, στο Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου.

Εύφημο μνεία λαμβάνει η μαθήτρια Εβελίνα Ντάτσικα και ο μαθητής Χρήστος Σταυρόπουλος για το έργο «Η μάγισσα Ιζαμπέλ». Οι μαθητές φοιτούν στη ΣΤ' τάξη της εκπαιδευτικού Χαράς Μπεκιάρη, στο Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου.

Αναμνηστικά Συμμετοχής λαμβάνουν οι συγγραφείς με ψευδώνυμα: 3 Καρυάτιδες & 1 Μούσα και οι αδερφές Γουίνστον.

5. Ατομικά Έργα

5.1. Η εκδίκηση των μαγισσών (BPABEIO)

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένα μεγάλο δάσος χωρισμένο σε δύο πλευρές, το Βελανιδοδάσος της Αιτωλοακαρνανίας. Στη μία πλευρά ζούσαν νεράιδες και γοργόνες που είχαν υπερφυσικές δυνάμεις. Αυτή η πλευρά ήταν μαγευτική, είχε πολύ ωραία σπίτια, δέντρα και λίμνες όπου ζούσαν μέσα οι γοργόνες του γλυκού νερού. Γενικά εκεί μέσα επικρατούσε κέφι, ζωντάνια και αγάπη μεταξύ τους.

Στην άλλη πλευρά του δάσους ζούσαν κακές μάγισσες. Εκεί κυριαρχούσε η δυστυχία και δεν υπήρχε καθόλου αγάπη. Δεν συμφωνούσαν σε τίποτα! Ήταν πολύ ξεροκέφαλες! Μόνο σε ένα πράγμα συμφωνούσαν όλες τους εκεί πέρα: να κατακτήσουν το νεραϊδοχωριό. Κατέστρωναν ένα σχέδιο εδώ και πολύ καιρό.

Οι μάγισσες ήταν από καιρό προετοιμασμένες για την κατάκτηση του νεραϊδοχωριού, δηλαδή είχαν έτοιμα τα ραβδιά τους, τις σκούπες και άλλα μαγεμένα αντικείμενα-όπλα που θα τους χρειαζόνταν. Έτσι ξεκίνησαν. Στο νεραϊδοχωριό εκείνη την ώρα επικρατούσε ηρεμία... μέχρι στιγμής. Τέσσερις φίλες, κάτοικοι του χωριού - η Ζαχαρένια, η Άρια, η Κόνι και η Ρένια- πήγαν να μαζέψουνμανιτάρια για να φτιάξουνμανιταρόσουπα. Ξαφνικά βλέπουν τις μάγισσες να κατευθύνονται προς το νεραϊδοχωριό. Τότε κατευθείαν έτρεξαν προς τα εκεί, αλλά δεν πρόλαβαν να αποφύγουν τις μάγισσες, που είχαν είδη πάρει τη μαγεία από τις νεράιδες και τις γοργόνες. Τρομαγμένες οι τέσσερις φίλες, πήγαν να κρυφτούν και άρχισαν να συζητούν πώς θα εξολοθρεύσουν τις μάγισσες. Όμως αυτά τα κορίτσια είχαν μια ιδιαιτερότητα: δεν είχαν μαγικές ικανότητες, δηλαδή δεν ήταν ούτε γοργόνες ούτε νεράιδες, γι' αυτό εκεί κάποιες τις κορόιδευαν. Έπεισαν τον εαυτό τους πως δεν θα τα καταφέρουν χωρίς μαγεία και άρχισαν να κλαίνε. Σαν πέρασε λίγη ώρα, η Κόνι και η Ρένια που ήταν λίγο πιο θαρραλέες από τις άλλες, προσπάθησαν να μεταπείσουν τις φίλες τους, λέγοντάς τους: «Πώς θα αφήσουμε το χωριό μας; Είμαστε μια ομάδα με ή χωρίς μαγεία και οι μάγισσες δεν είναι πιο δυνατές από εμάς». Έτσι πήραν θάρρος κι όλες μαζί πήραν ξύλα από το δάσος για να τις πολεμήσουν. Εξολόθρευσαν τις μάγισσες που φιλούσαν καραούλι στην πύλη. Μπήκαν μέσα σιγά-σιγά, κρύφτηκαν πίσω από έναν μεγάλο θάμνο και παρατηρούσαν κρυφά κάποιες μάγισσες που βρίσκονταν πιο πέρα. Τις άκουσαν να λένε, πως τις νεράιδες και τις γοργόνες, τις κρατούν φυλακισμένες σε ένα κλουβί δίπλα στο τεράστιο δέντρο που χώριζε τις δύο πλευρές.

Τα κορίτσια δε δίστασαν στιγμή! Πήγαν κατευθείαν στο δέντρο αυτό. Όμως το κλουβί το προστάτευε ένας δράκος. Οι κοπέλες τότε άρχισαν να καταστρώνουν ένα νέο σχέδιο. Η Άρια που έτρεχε πιο γρήγορα έκανε θόρυβο και μόλις την είδε ο δράκος πήγε προς το μέρος της, τα κορίτσια έτρεξαν προς το κλουβί, αλλά τα κλειδιά τα είχε ο δράκος στον λαιμό του. Τότε η Ζαχαρένια σφύριξε δυνατά και ο δράκος γύρισε και έτρεξε προς τα εκεί και η Ρένια έκανε ένα μεγάλο άλμα και άρπαξε τα κλειδιά. Ο δράκος έβγαλε δυνατές κραυγές. Οι μάγισσες τον άκουσαν και έτρεξαν εκεί, όμως οι νεράιδες και οι γοργόνες είχαν ήδη ελευθερωθεί! Μετά απ' όλα αυτά, οι μάγισσες έφυγαν κλωτσιδόν από το νεραϊδοχωριό κι επικράτησε ξανά η αγάπη ...

Μαρία Πασχέντη, ΣΤ' Δημοτικού, Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου

5.2. Ο όρκος (ΕΠΑΙΝΟΣ)

Ο ΟΡΚΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό, περίπου χίρω στο 1800στα ορεινά του νομού Αιτωλοακαρνανίας, ήταν ένα ματάφυτο εύπορο χωριό που ονομαζόταν Προσήλια. Ονομαζόταν έτσι λόγω του γεγονότος ότι λούζονταν από το άπλετο φως του ήλιου.

Στο παραδοσιακό αυτό επαρχιακό χωριό η ζωή κυλούσε ήρεμα και ειρηνικά. Αριθμούσε περίπου 60 οικογένειες. Τα σπίτια ήταν πέτρου υψίστα, χαμηλά και στο κέντρο δέσποζε η εστία, το χαμηλό ξύλι που πρόσφερε ζεστασιά το χειμώνα. Στις αυλές των σπιτιών οι ζυλόφουρνοι μάγευαν μαθε επισκέπτη. Το ζυματό ψωμί και το μαλακωμένο φαγητό με αχνά προϊόντα της περιοχής πρόσφερε απείρηρα πιάτα μυρωδιές.

Δυστυχώς όμως τα δύσκολα εκείνα χρόνια στο χωριό εμφανίστηκαν και εχθροσυστάθησαν οι Τούρκοι. Τα αρχοντιά του τόπου μεταγράφησαν σε οικίες των εχθρών. Η άλλοτε αιμαία γεωργία και κτηνοτροφία έχινε χάρασι στα χέρια τους. Τα τραχούδια και τα χέλια των πανηγυριών σιώπησαν. Τα πρόσωπα των ματοίμων έχιναν θλιμμένα και σκυθρωπά.

Όσο περνούσε ο καιρός, η κατάσταση χειροτέρευε. Πρόσοι, κληρικοί και λαός αποφάσισαν να εχματολίσκουν τα πατρονομικά έδαφη για αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής. Κατέβηκαν σε ένα απότομο ρέμα για να

Διανυτερεύσουν και από εκεί σε πλησιέστερα χωριά ή σε μαυρινές πολιτείες. Λιχοστοί μάταιοι δραπέτευσαν για τα ξωτεριμέ ελπίζοντας πως εκεί τα πράγματα θα ήταν καλύτερα.

Πριν όμως τη μεγάλη αναχώρηση ιδιαίτερη σημασία και αξιοσημείωτο γεγονός είναι ο Όρκος των γηγενών κατοίκων. Ο πατέρας κάθε οικογένειας ως αρχηγός της τότε καθαρά πατριαρχικής οικογένειας, έδινε όρκο εις μέρους όλων των μελών της οικογένειας πως δεν θα υπάρξει ποτέ επιστροφή στο χωριό. Οι ρίζες θα έμειναν για πάντα χαραγμένες στη ψυχή, στην καρδιά, στο μυαλό αλλά ποτέ ξανά στην αληθινή ζωή.

Ο χρόνος κυλούσε συνεχώς και αδιάκοπα. Τα δύσκολα, εχθρικά και τυραννικά χρόνια έφτασαν στο τέλος τους. Οι καταπατητές αποχώρησαν και η περιοχή ερήμωσε ολοσχερώς. Οι περαστικοί άκουγαν μόνο τις γλυκές μελωδίες των πουλιών, το θρόισμα των φύλλων, το χάρχαρο νερό από τα ρέματα και το βουητό του αγέρα. Συντροφιά το χαλάζιο του ουρανού και ηχηρή απώλεια η απουσία της ανθρώπινης ζωής.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, κάποιοι απόγονοι των ντόπιων τότε κατοίκων καταπάτησαν τον όρκο των προγόνων τους. Λησμένησαν όμως τις επιπτώσεις,

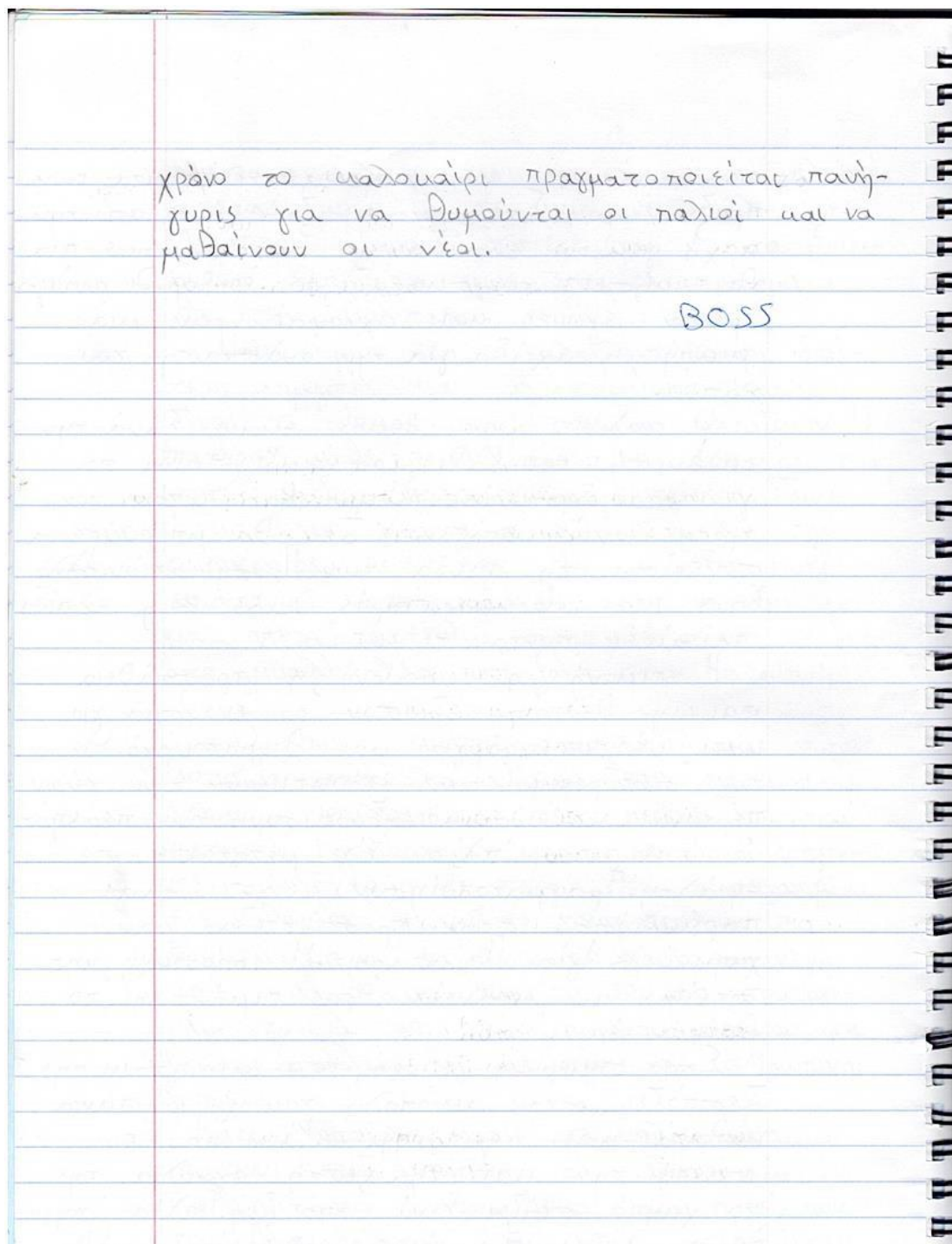

τις συνέπειες και τα αποτελέσματα των πράξεων τους. Ήσθησαν τη ζωή τους από την αρχή γεμάτοι ελπίδα και πως το φως πια θα νικήσει το σκοτάδι, το έρεβος. Οι γυναίκες έμεναν έγκυες και αχνοφαίνονταν μια μικρή ήλιαχτίδα για την ανάσταση του τόπου.

Ο παλιός όρκος όμως έμανε ξανά την εμφάνισή του. Κάθε αρσενικό παιδί που γεννιόταν, δυστυχώς πεθαινε. Κατ' αυτόν τον τρόπο μανείς απόγονος δεν θα μπορούσε να συνεχίσει τη χρεία των Προσηλυτών. Αλλά όπως λέει και ο σοφός λαός «η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία».

Η επιμονή, η υπομονή, η προσπάθεια και η θέληση έδωσαν το έναυσμα για να έλθει νέο, καινούργιο και θαυματουργό. Με την συνδρομή των ιερατικών των χωρών περιοχών, οι μάτοικοι ζόρισαν τον πέρασμένο όρκο που πλέον είχε μετατραπεί σε επιβλαβή. Πραχματοποίησαν δέησεις και παρεμβάσεις στην προστάτιδα του χωριού «Αχία Παρασκευή». Με προσευχή, νηστεία και λιτανεία προς τιμήν της, το θαύμα έγινε.

Στη σημερινή εποχή, το ευμνησάκι της δεσπόζει στην αυρόπολη του χωριού, πάντα μαθαρό και περιποιημένο. Κάτω από τη σκέπη της και τη ζεστή αγκαλιά της το χωριό σφίζει ξανά από ζωή. Πολλά άτομα έχουν λάβει το όνομά της και μάθε

Ιωάννης Τασούλης, Δ' Δημοτικού, 1ο Δημοτικό Σχολείο Καινούργιου

5.3. Ο πρίγκιπας με την κατάρρα (ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)

Ο "Ο πρίγκιπας με την κατάρρα"

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα που παντρεύτηκαν και είχαν ένα παιδί. Όταν γεννήθηκε το παιδί ο βασιλιάς κάλεσε κάποιους φίλους του για να το δούνε. Μέσα σε αυτούς ήταν και ένα ζευγάρι από ένα άλλο βασίλειο. Αυτοί είχαν ένα πρόβλημα και δεν μπορούσαν να κάνουν παιδιά. Τότε ζήτησαν τόσο πολύ που φώναζαν μία μάγισσα για να καζαροσεί το παιδί. «Αυτό το παιδί να μην μπορεί το φως του ήλιου να δει εκτός από την ημέρα των γενεθλίων του άλλως σε σταχτή θα διαλυθεί» είπε η μάγισσα.

Όταν οι γονείς του το έμαθαν θύμωσαν αλλά αποφάσισαν να μην του το πουν μέχρι τα 18 του. Η δικαιολογία που είπαν στο παιδί ήταν ότι δεν έπρεπε να θγει έξω γιατί είχαν πολλούς εχθρούς. Όταν ήλθε σε τα 18 ήταν αρκετά μεγάλος για να το μάθει. Έτσι του το είπαν. Θύμωσε και στεναχωρήθηκε πάρα πολύ και για μία εβδομάδα ήταν κλεισμένος στο δωμάτιό του.

Ένα βράδυ σκέφτηκε πως δεν θέλει μια ζωή σαν αυτή που έχει και έκανε έρευνα για να βρει το ζευγάρι ηρωικά από τους γονείς του. Μετά από δύο μέρες τους βρήκε και πήγε στο παλάτι. Όταν έφτασε στο παλάτι και είπε το όνομά του το ζευγάρι δέχτηκε να τον δει από περιέργεια για το τι ήθελε. Μόλις το παιδί πήγε μπροστά τους και τον παρακάλεσε να λύσουν την κατάρρα γιατί δεν άντεχε να είναι άλλο κλεισμένος μέσα. Αυτά το είχαν ήδη μετανιώσει γιατί δεν έφταιγε για το δικό τους πρόβλημα.

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

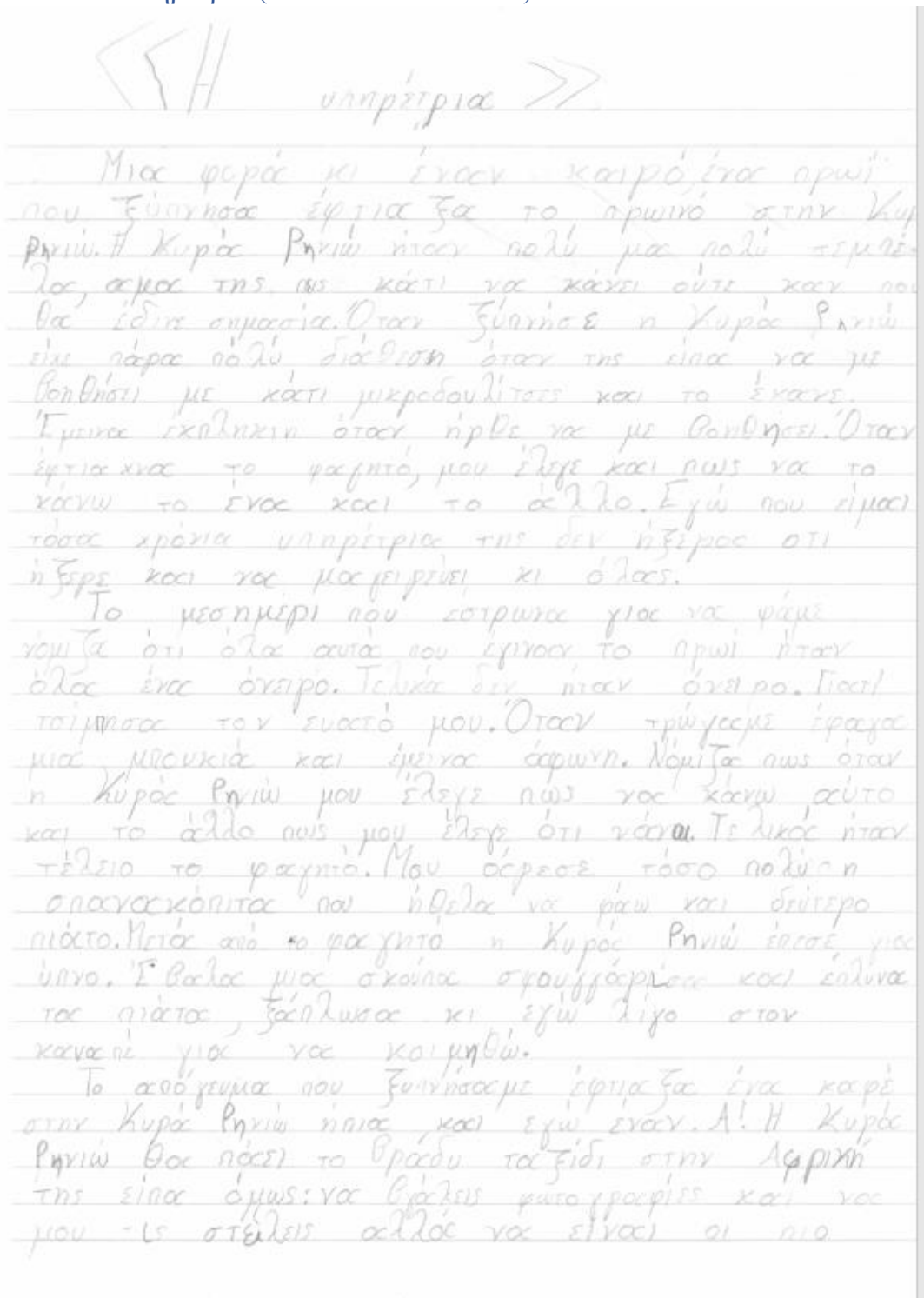

Έτσι έλυσαν την παύρα και το παιδί έζησε
ευτυχισμένο για πολλά χρόνια και ζήσαν αυτοί
καλά και εμείς καλύτερα.

Διονύσης Π., Γ' Δημοτικού, 3ο Δημοτικό Σχολείο Αιτωλικού

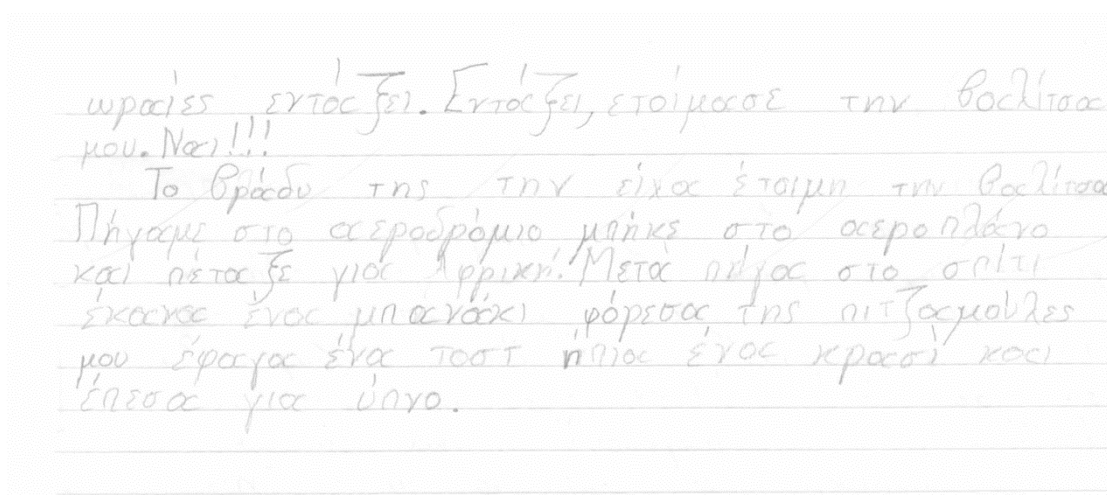
5.4. Η υπηρέτρια (ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

Κωνσταντίνα Σ., Γ' Δημοτικού, 3ο Δημοτικό Σχολείο Αιτωλικού

5.5. Ο θάνατος του Ανήλιαγου

Όταν μάθαν τον θάνατο του Ανήλιαγου
Μετά τον θάνατο του Ανήλιαγου έγιναν σούρα.
Το πρωί ο πατέρας του Ανήλιαγου ο βασιλιάς φώναξε
«Λέγοι καλημέρα σου έφερα να φας,
δεν έλαβε καμία απάντηση ούτε φωνή ούτε
ακρόαση (Βασίλεια, βασίλει)» φωνάζει ένας κτενέλης
και φωνάζει «Εσσι, κτενέλι» και σπεύδει να πει
«Βασίλεια, της κυρά-Ρηνής και περμένε να απούσαν
πανενα, κακο, για να φύγω για να μην φύγω
πολύ πρωί και δεν ακούσα και παραξένευση
λίγο» αυτό που και ο κύριος και τον α
«γίαι με ανοιχτή»» είπε ο βασιλιάς «Ποι
είναι και λίγο σπαρτά» «Εδώ ο γιος μου
και εσύ μου πες θηλάει»» είπε ο βασιλιάς
«Τι συγκυρία δεν το ξέρω να πάω στα βασίλεια
να φάω» είπε «Τώρα στο γειτονικό βασίλει
της κυρά-Ρηνής τρέχα»» «Είπα με πολλά νηρα
«Κινη έλα εδώ τώρα» μέσα σε λεπτά» «Και βασίλεια
μου τι θα θέλατε» είναι πολύ ευχυνικά «Μόλις
τα πάντα και καλός την σίκοφω, απη τη
στιγμή»» «Επαι ο βασιλιάς «Μόλις» τον του
«ηρθε» η αμφο πήρατε κυρία» μετά από μια
ώρα» «Κυρία έχω το καθαρίδα αλλά θηλά
αύτες -15 (ότι)» «Θα πάω στην αυλή» «Είπα
ο βασιλιάς» «Κυρία τα έμαθα όλα ο γιος σας
είχε δρόμο πη την, κυρά-Ρηνή και δεν της
είχε πη για το μυστικό σου και (φας ολας
τους μονοκρίς για να μην πείχ και έγινε
πέτρα»» κληγοντα ο βασιλιάς είναι (ευχαριστώ πολύ)

ΤΕΛΟΣ →

Πουπουλένια, Γ' Δημοτικού, 3ο Δημοτικό Σχολείο Αιτωλικού

5.6. Ο Πρίγκιπας και ο Ήλιος

(Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ)

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα και έκαναν τον Πρίγκιπα Τριήλιο. Ο Τριήλιος έπρεπε κάθε μέρα να τον βλέπει ο Ήλιος για τρεις ώρες. Και γι'αυτή την επομένης έκοψε μια ώρα έπρεπε να μην τον βλέπει ο Ήλιος. Μετά από είκοσι χρόνια ο Τριήλιος ήλθεν έξω γι'αυτή να τον δει ο Ήλιος για τρεις ώρες αλλά είδε έναν παλιό κοτόπουλο και άρχισαν να μιλάνε και τότε ο Πρίγκιπας Τριήλιος έμεινε για παραπάνω από τρεις ώρες στον Ήλιο και τότε έγινε σκόνη και πήγε στον Ήλιο. Τότε ο Ήλιος έγινε τρεις φορές μεγαλύτερος και οι ακορύνες άρχισαν να βεβαιώνονται παραπάνω και οι θύελλες που ο βασιλιάς και η βασίλισσα κατόλαβαν τι είχε γίνει. Πριν χενθεί ο Τριήλιος ένας ελισθημονίας ανακαλύψει ένα ιό που και τα μυα να είναι περίεργες αρρώστιες και πρεκαλόνν πράγματα στη γη και τότε τα κατόλαβαν. Ο Τριήλιος είχε τον ιό και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Μ-Χ, Γ' Δημοτικού, 3ο Δημοτικό Σχολείο Αιτωλικού

5.7. Η Αγάπη του Ανήλιαγου για την κυρα-Ρήνη

«Η αγάπη του Ανήλιαγου για την
Κυρά Ρήνη»

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ο βασιλιάς Τριμαφές.
Είχε έναν όμορφο γιο, τον Ανήλιαγο. Το βασιλόπουλο το
είχε καταραστεί η Μείρα να μην μπορεί να σταθεί στον ήλιο
την μέρα.

Ο βασιλιάς έχτισε υπόγειο παλάτι κι εκεί ζούσε ο
Ανήλιαγος. Κάθε βράδυ έβγαινε κάποις με το άλογο του και
το ξημέρωμα γύριζε στο παλάτι του.

Ένα βράδυ έγραψε κάρω στο παράθυρο της βασί-
λειας Ειρήνης. Σημειώθηκε στο επίσημο της και άρχισε να
της τραγουδά. Κάθε βράδυ συναντιόντουσαν κρυφά και το
ξημέρωμα ο Ανήλιαγος έφυγε.

Ένα άλλο βασιλόπουλο, ο Γυρτάνης έσπευδε προσηγο-
ύες στη βασιλοπούλα Ειρήνη να τον παντρευτεί. Εκείνη όμως
αγαπούσε τον Ανήλιαγο. Για να μην χαλάσει το χατίρι του
βασιλιά πατέρα της η Ειρήνη κάλεσε τα δύο βασιλόπου-
λα και τους ζήτησε να μάθουν από έναν άλλο κα-
θα παντρεύονταν αυτόν που θα τελείωνε πρώτος. Ο Γυρτάνης
έπρεπε να χτίσει ένα κήστρο και ο Ανήλιαγος να φέρει
το νερό μιας ελκώδους λίμνης.

Ο Γυρτάνης άρχισε να χτίζει ενώ ο Ανήλιαγος εφάρ-
νιστηκε. Κάποις άρ πέρτε που είναι, όμως εκείνος είτε κλειστεί
στο παλάτι του και καταστρώσε σχέδιο πως να φέρει το νερό
υπόγειο.

Όταν ο Γυρτάνης τελείωσε το κήστρο είχε στη βάση
«Εγώ τελείωσα πρώτος, άρα εμένα θα παντρευτείς.»

Η βασιλοπούλα του απάντησε: «Πρώτα θα μου δώσεις τα
κλειδιά και μετά θα σε παντρευτώ.»

Εκείνο το βράδυ ο Γυφτάκης, πριν δώσει τα κλειδιά,
έκανε ένα μεγάλο χέρι. Επειδή την ώρα άνοιξε
μια μεγάλη τρύπα και πεσαχόκε ο Αντίλαχος μαζί με
το γέρο της λίμπης. «Αγού ο Γυφτάκης δεν
έδωσε τα κλειδιά τελείωσα εγώ πρώτος» φώναξε ο
Αντίλαχος.

Έτσι συνέχισε ο Αντίλαχος να σκατά την κυρά
Ρίτη τα βράδια. Επειδή όταν λαλούσαν τα κοκέρια έβγαζε
ο Αντίλαχος, η κυρά Ρίτη νόμιζε ότι την απάτα.
Δίεταξε λοιπόν να σφάζουν όλα τα κοκέρια. Το επό
πρωτό δεν λαλούσαν τα κοκέρια κι έτσι ο Αντίλαχος
ξεχάστηκε να φύγει. Όταν άνοιξε τις πόρτες, τα δει τα
έχουσε τον ιδιό ο ήλιος και μαρμάρωσε. Ανυστάχισε η κυ
Ρίτη, έτρεξε να τον βρει μα όταν τον ακούμπησε
μαρμάρωσε κι αυτή. Έτσι χάθηκαν και αυτοί και η βο
ταύς.

Ζουζουνέλα, Γ' Δημοτικού, 3ο Δημοτικό Σχολείο Αιτωλικού

5.8. Η επίσκεψη των αρχαίων πνευμάτων στην Αιτωλοακαρνανία

Πριν λίγα χρόνια, κάποια πνεύματα από τα τάρταρα της γης, επισκέφτηκαν την Αιτωλοακαρνανία με σκοπό να κάνουν τους ανθρώπους της περιοχής αυτής να μην διαπράττουν εγκλήματα. Αυτά τα πνεύματα είχαν μετανοήσει για το τι είχαν κάνει στο παρελθόν όταν ζούσαν και ήθελαν ο κόσμος να μην κάνει τα ίδια λάθη.

Πριν όμως ξεκινήσουν το έργο τους, ταξίδεψαν λίγο γύρο στον νομό, για να έχουν την ευκαιρία να τον γνωρίσουν. Μαγεύτηκαν από την λίμνη Τριχωνίδα και τον ποταμό Αχελώο, που ήταν μια ποτάμι-θεότητα και είχε παλέψει με τον Ηρακλή, που παρά τις συνεχείς μεταμορφώσεις του, έχασε. Τότε ο Ηρακλής του απέκοψε το δεξί του κέρατο. Τα πνεύματα αυτά πίστευαν πως ένας νομός με τέτοια πλούσια ιστορία θα έπρεπε να κατοικείται μόνο από καλούς ανθρώπους.

Γρήγορα διαπίστωσαν πως δεν είναι όλοι οι κάτοικοι του νομού κακοί και εγκληματίες. Ήξεραν ποιος ήταν αγνός και ποιος όχι. Αλλά τα πνεύματα δεν ήξεραν πώς να τους κάνουν καλύτερους και να πάνσουν να είναι εγκληματίες. Όπως τριγυρνούσαν στην περιοχή του Αγρίνιου, κοντά στο χωριό Δοκίμι, ξαφνικά είδαν ένα μικρό κορίτσι να προσπαθεί να πάρει πίσω τα λεφτά που της τα είχαν κλέψει δύο ληστές. ΟΙ ληστές, ευτυχώς δεν χτύπησαν το μικρό κορίτσι. Το κορίτσι, παρά τις προσπάθειες που έκανε, δεν κατάφερε να πάρει πίσω τα χρήματα που της τα είχε δώσει η μητέρα της για να αγοράσει λίγο ψωμί από τον φούρνο. Τότε τα πνεύματα αποφάσισαν να την επισκεφτούν εκείνο το βράδυ. Έτσι και έγινε. Όταν το μικρό κορίτσι στεναχωρημένο, έκλαιγε στο δωμάτιό της, τα πνεύματα εμφανίστηκαν μπροστά της. Το κορίτσι έμεινε άφωνο με αυτό που μόλις είχε δει. Δεν ήξερε αν ήταν όνειρο ή πραγματικότητα. Αν έπρεπε να φοβηθεί ή να χαρεί.

Τα πνεύματα άρχισαν να της μιλάνε και έτσι ξεκίνησε μια μεγάλη συζήτηση. Μόνο η μικρή κοπέλα μπορούσε να τα δει και να τα ακούσει. Την παρηγόρησαν για αυτό που είχε γίνει και της υποσχέθηκαν ότι θα την βοηθήσουν. Το αμέσως επόμενο πρωινό ξεκίνησαν να πηγαίνουν σε καταφύγια κλεφτών και δολοφόνων μαζί με την κοπέλα, αλλάζοντας γνώμη σε πολλούς από αυτούς. Όπως επισκεπτόταν τους εγκληματίες, έπεσαν πάνω σε αυτούς που την είχαν κλέψει. Οι κλέφτες αμέσως κατάλαβαν ποια ήταν και αφού φοβήθηκαν μήπως είχε φέρει την αστυνομία μαζί της, πήγαν να το βάλουν στα πόδια. Όμως εκείνη τους καθυσάχασε λέγοντάς τους ότι ήταν μόνη της και ότι ερχόταν ειρηνικά. Μετά από πολλή κουβέντα και μεγάλη προσπάθεια, οι ληστές υποσχέθηκαν να αλλάξουν και συμφιλιώθηκαν με το κορίτσι, ενώ επέστρεψαν τα χρήματα που της είχαν πάρει. Μετά από πολλές μέρες, μπορεί να μην κατάφεραν να τους κάνουν όλους καλούς, αλλά κατάφεραν τους περισσότερους.

Τότε τα πνεύματα επέστρεψαν στα τάρταρα της γης και σχεδόν όλος ο νομός έγινε αγνός. Πλέον όλοι οι κάτοικοι σχεδόν δεν έχουν να φοβούνται τίποτα από

την εγκληματικότητα, επομένως έγινε η δουλειά των αστυνομικών πιο εύκολη και ευχάριστη.

Villageman, ΣΤ' Δημοτικού, Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου

5.9. Το κάστρο των μαγισσών

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν κάποιες μάγισσες που ζούσαν σε μια πόλη το Αγρίνιο. Οι μάγισσες εκεί είχαν φτιάξει ένα κάστρο. Όμως εκεί που το έφτιαξαν εμπόδιζαν τους ανθρώπους να περάσουν, τα αυτοκίνητα, τα λεωφορεία, τα ταξί και αυτοκίνητα.

Μετά από πολύ καιρό οι άνθρωποι, αφού δεν είχαν άλλη επιλογή, αποφάσισαν να πάνε να μιλήσουν στις μάγισσες. Εκείνες υποσχέθηκαν ότι θα συμμορφωθούν, όμως, δεν κράτησαν την υπόσχεσή τους. Πήγαν λοιπόν να μαζέψουν βότανα για να φτιάξουν τα μαγικά τους φίλτρα με σκοπό να δηλητηριάσουν όσον κόσμο τις αντιπαθούσε.

Τότε οι άνθρωποι είχαν κάνει ένα σχέδιο, για να καταστρέψουν το κάστρο. Λίγες μέρες αργότερα, κατάφεραν να πραγματοποιήσουν το σχέδιό τους και το κατέστρεψαν. Οι μάγισσες ήρθαν και αναρωτήθηκαν πού είναι το κάστρο τους, οι άνθρωποι απάντησαν ότι το κατέστρεψαν, γιατί δεν τήρησαν την συμφωνία που είχανε δώσει. Οι μάγισσες είχαν θυμώσει πάρα πολύ και πήγαν και στεγάστηκαν στον ποταμό Αχελώο. οι κάτοικοι του ποταμού Αχελώου προσπαθούσαν να καταλάβουν από που ήρθαν αυτές οι μάγισσες.

Έτσι αποφάσισαν να μπουν στο σπίτι τους μέσα κρυφά, για να μην τους καταλάβουν οι μάγισσες. Όταν διαπίστωσαν ότι έφτιαχναν δηλητηριώδη φίλτρα, πήγαν χωρίς δεύτερη σκέψη στην αστυνομία. Οι αξιωματικοί δεν τους πίστεψαν και τους έδιωξαν. Λίγο καιρό μετά, οι κάτοικοι του ποταμού Αχελώου, είδαν έναν άνθρωπο να προσπαθεί να συνεργαστεί με τις μάγισσες. Αφού δεν το γνώριζαν, πήγαν ξανά στην αστυνομία και τους παρακάλεσαν να πάνε εκεί και να ρωτήσουν τι συμβαίνει. Η αστυνομία μόλις το είδε επικοινωνήσε κατευθείαν με τους δημοσιογράφους, μήπως και πείσουν τους ανθρώπους να προσέχουν. Οι άνθρωποι με αυτό το γεγονός τρομοκρατήθηκαν και δεν ξαναβγήκαν από τα σπίτια τους. Όλα τα μαγαζιά έκλεισαν και η πόλη άρχισε να βρομίζει από τα σκουπίδια και να ερημώνει. Οι άνθρωποι, όταν κατάλαβαν ότι δεν έχουν άλλες προμήθειες, άρχισαν να βγαίνουν από τα σπίτια τους και η πόλη σιγά σιγά άρχισε να γίνεται πιο όμορφη και ζωντανή.

Έναν χρόνο μετά, η πόλη έγινε υπερβολικά πολύ όμορφη και άρχισαν να έρχονται και τουρίστες από το εξωτερικό, αλλά οι τουρίστες, πέταγαν πολλά σκουπίδια και η πόλη έγινε όπως παλιά. Οι αξιωματικοί δεν το δέχτηκαν και έβαλαν πρόστιμο 300 ευρώ και καινούριους ανακυκλώσιμους κάδους. Από τότε η πόλη του Αγρινίου έγινε η πιο όμορφη πόλη της Ελλάδας και οι μάγισσες εξαφανίστηκαν!

ΜΠΙΛΥ, ΣΤ' Δημοτικού, Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου

5.10. Ο Τίτορμος ο ξακουστός βοσκός

Μια φορά κι έναν καιρό σ'έναν τόπο μακρινό ήταν ένας άντρας που τον έλεγαν Τίτορμο. Ήταν ένας βοσκός που έβοσκε τους ταύρους και τις αγελάδες του στα βουνά. Ο Τίτορμος ήταν αρκετά ντροπαλός και του άρεσε η μοναξιά... Γι'αυτό ήταν βοσκός.

Μια μέρα είδε έναν από τους ταύρους του να θέλει να φύγει. Αυτός αμέσως τρέχει και πιάνει τον ταύρο απ'το πόδι και τον πετάει πίσω στο κοπάδι.

Ο Τίτορμος έχτισε ένα τείχος σε ένα μεγάλο μέρος του βουνού για να μην προσπαθούν να φύγουν οι ταύροι και οι αγελάδες. Το έχτισε με μεγάλους βράχους .

Μια κυρία ανέβαινε στο βουνό για να μαζέψει ρίγανη και βρήκε τον Τίτορμο να χτίζει το τείχος με τις μεγάλες κοτρόνες και «έμεινε με το στόμα ανοιχτό»!

«Πώς είναι δυνατόν;!» λέει η κυρία και τον κοιτάει άφωνη! Μαζεύει όση ρίγανη θέλει και φεύγει. Αυτή το λέει στις νοικοκυρές της γειτονιάς και σιγά σιγά το μαθαίνουν όλοι.

Ο Μίλων ο Κροτωνιάτης ήταν ένας Ολυμπιονίκης που ήταν άριστος στην πάλη. Έλεγαν ,όμως, όλοι στον Μίλωνα : «Μπορεί να κέρδισες στους Ολυμπιακούς Αγώνες , αλλά αν ερχόταν εδώ ο Τίτορμος ο ξακουστός βοσκός θα σε είχε νικήσει!». Και ο Μίλωνας θύμωσε και είπε: « Θα πάω στον Τίτορμο και θα τον νικήσω και θα με θυμηθείτε!».

Ο Μίλωνας έκανε μεγάλο ταξίδι ως τα ψηλά βουνά. Μόλις έφτασε ζήτησε από τον Τίτορμο να του δείξει τί μπορεί να κάνει. Ο Τίτορμος παραξενεύτηκε λίγο ,αλλά δέχτηκε.

Ο Τίτορμος έπιασε με το ένα χέρι το κέρατο ενός ταύρου και έπιασε με το άλλο χέρι το κέρατο ενός άλλου ταύρου και τους πέταξε δίπλα στον Μίλωνα. Μετά ο Τίτορμος πήρε μία κοτρόνα που είδε δίπλα του, τη σήκωσε ψηλά και την πέταξε στον Μίλωνα. Ο Μίλωνας για να μην χτυπηθεί πήδηξε λίγα μέτρα δεξιά από εκεί που πέταξε ο Τίτορμος την κοτρόνα.

Ο Μίλωνας εντυπωσιάστηκε με την μεγάλη δύναμη του Τίτορμου και είπε:

« Ω Δία, άλλος ένας Ηρακλής!»

Κατερίνα Μηλίδου, Β' Δημοτικού, 9ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου

6. Ομαδικά Έργα

6.1. Ο Μελέαγρος και η μαγική χρυσόσκονη της γέρινης Βελανιδιάς (ΒΡΑΒΕΙΟ)

Σκεφτήκαμε μια ιστορία από την αρχαία Αιτωλία,
που με τον καιρό, ίσως γίνει παραμύθι ξακουστό...

Μια φορά κι έναν καιρό, σε έναν κήπο μαγικό συναντήθηκαν τρεις οκτάχρονοι φίλοι καρδιακοί, ο Κώστας, η Μαρίνα και η Κυριακή. Χάζευαν την ομορφιά του, τα πλούσια χρώματα του και τα καρποφόρα δέντρα του που απλώνονταν γύρω γύρω του λες και χόρευαν πιασμένα σε ένα τρελό γαϊτανάκι καθώς ο ανοιξιιάτικός άνεμος κουνούσε ρυθμικά τα ανθισμένα και ευωδιαστά κλαδιά τους.

- Τι παιχνίδι θα παίζουμε σήμερα; ρώτησε η Κυριακή.
- Εγώ λέω να παίζουμε κρυφτό, πρότεινε η Μαρίνα.
- Ας παίζουμε κρυφτό λοιπόν! Είμαι πολύ καλός σε αυτό το παιχνίδι, συμφώνησε ο Κώστας.
- Θα τα φυλάξω εγώ και αμέσως θα σας βρω, συμπλήρωσε η Μαρίνα.

Δίχως να χάνουν χρόνο, τα δυο παιδιά τρέχουν να κρυφτούν αλλά από το πουθενά, η φωνή του Κώστα τις καλούσε τσιριχτά:

- Τρέξτε, τρέξτε, ελάτε από εδώ! Πίσω από τη μηλιά εμφανίστηκε από το πουθενά μια γέρινη βελανιδιά με μια τεράστια κουφάλα στην κοιλιά της!

Τα δυο κορίτσια, πλησιάζοντας γοργά και με βήματα ταχιά, έκπληκτες παρατηρούσαν την παράξενη κουφάλα που ήταν λουσμένη στα χρώματα του ουράνιου τόξου.

- Φαίνεται μαγική, αναφώνησε η Κυριακή.
- Μοιάζει σαν μια πύλη που να οδηγεί σε έναν άλλο κόσμο, πρόσθεσε η Μαρίνα.
- Ας μην καθόμαστε άλλο εδώ, διέκοψε ο Κώστας. Ας μπούμε μέσα της και ας δούμε πού θα μας οδηγήσει...Μοιάζει σαν μια πολύ περίεργη και παράξενη μηχανή του χρόνου! Δεν έχετε περιέργεια κορίτσια που μπορεί να μας οδηγήσει; αναρωτήθηκε.

Ξεχνώντας κάθε δισταγμό, οι τρεις φίλοι πήδηξαν μεμιάς μέσα της και με έναν ανεξήγητο τρόπο ταξίδεψαν μέσα στον χρόνο, μην ξέροντας τον προορισμό τους.

Πέρασαν λίγα δευτερόλεπτα αλλά στα παιδιά φάνηκαν ώρες ολόκληρες και η πύλη της κουφάλας του δέντρου άνοιξε, οδηγώντας τους σε μια άγνωστη μικρή πόλη που τα παιδιά δεν είχαν ξαναδεί. Τα σπίτια ήταν χαμηλά και πέτρινα και οι άνθρωποι ήταν ντυμένοι παράξενα. Φορούσαν χιτώνες, μανδύες ακόμη και πολεμικές στολές που έμοιαζαν με αρχαίες. Συνειδητοποίησαν ότι εκείνη την ημέρα, οι κάτοικοι αυτής της πόλης γιόρταζαν κάτι σημαντικό, αφού ήταν όλοι τους πολύ χαρούμενοι, χόρευαν και τραγουδούσαν χωρίς σταματημό.

Αρχικά, οι τρεις φίλοι τα έχασαν για λίγο αλλά η Κυριακή χωρίς να χάσει την ψυχραιμία της ρώτησε, έχοντας μεγάλη περιέργεια, έναν κάτοικο που περνούσε τυχαία από μπροστά τους:

- Θα μπορούσατε να μας πείτε, που βρισκόμαστε καλέ μου κύριε;

Εκείνος έδειξε να καταλαβαίνει τα παράξενα ελληνικά που μιλούσε η μικρή κοπέλα και της απάντησε ότι βρίσκονται στην Καλυδώνα, της ξακουστής σε όλη την Ελλάδα, Αιτωλίας.

- Πού είμαστεε; αναφώνησαν έκπληκτα και τα τρία παιδιά ταυτόχρονα.
- Πράγματι, συνέχισε ο κάτοικος, που φορούσε έναν ολόλευκο χιτώνα κεντημένο με χρυσαφένιες κλωστές. Είστε στην Καλυδώνα, την πόλη του βασιλιά Οινέα και της βασίλισσας Αλθαίας. Γιορτάζουμε την εξόντωση ενός φοβερού και τρομερού κάπρου που κατέστρεφε με μανία τις περιουσίες μας. Όλα τα οφείλουμε στον γενναίο πρίγκιπα μας, τον Μελέαγρο και στην ατρόμητη Αταλάντη που κατάφεραν εχθές να τον εξολοθρεύσουν μετά από πολλές ημέρες κούρασης και ταλαιπωρίας. Σε αυτούς αφιερώνουμε αυτή τη μεγάλη γιορτή που βλέπετε.

Τα παιδιά δεν πίστευαν στα αυτιά τους με όσα άκουγαν. Ήθελαν να γνωρίσουν από κοντά τον ξακουστό Μελέαγρο μιας και δε θα τους ξαναδινόταν αυτή η μοναδική ευκαιρία στη ζωή τους. Ρώτησαν τον πρόθυμο και ευγενέστατο κάτοικο πού θα μπορούσαν να τον συναντήσουν και εκείνος τους απάντησε ότι σίγουρα εκείνη την ώρα θα αναπαυόταν στο ανάκτορό του μετά από τις τόσες κακουχίες που πέρασε για να νικήσει τον τρομερό κάπρο.

Χωρίς να χάνουν χρόνο, ακολουθώντας προσεχτικά τις οδηγίες του κατοίκου της αρχαίας Καλυδώνας, τα παιδιά κατευθύνονται προς το παλάτι του ξακουστού πρίγκιπα Μελέαγρου ανυπομονώντας να τον γνωρίσουν επιτέλους από κοντά. Φτάνοντας στη μεγάλη αυλή του ανακτόρου διακρίνουν από μακριά τη φιγούρα ενός όμορφου παλικάριου αλλά η όψη το προσώπου του έμοιαζε σκοτεινιασμένη, σαν θλιμμένη, λες και είχε δει ή ακούσει κάτι τρομερό, κάτι αναπάντεχο. Παρατηρώντας η παρέα ότι η πύλη του ανακτόρου ήταν αφύλακτη, χωρίς φρουρούς, μάζεψαν όλο τους το θάρρος και πλησίασαν τον νέο.

- Μήπως είσαι ο νεαρός πρίγκιπας Μελέαγρος; ρώτησε διστακτικά η Μαρίνα.
- Μα και βέβαια! Εγώ είμαι! απάντησε εκείνος. Ποιοι είστε και τι θέλετε από εμένα; Από πού έρχεστε και τι ρούχα είναι αυτά που φοράτε; συνέχισε να ρωτάει γεμάτος απορία και χωρίς σταματημό ο Μελέαγρος.
- Ερχόμαστε από το μέλλον, γνωρίζουμε για τα ηρωικά σου κατορθώματα τα οποία έγιναν γνωστά έως τις επόμενες γενιές χωρίς να ξεθωριάσουν μέσα στις χιλιετίες, συμπλήρωσε η Κυριακή.
- Είμαστε πολύ χαρούμενοι που σε γνωρίζουμε και μπορούμε να συζητάμε αυτή τη στιγμή μαζί σου, μας φαίνεται απίστευτο που στέκεσαι ολοζώντανος μπροστά μας, συνέχισε φανερά συγκινημένος ο Κώστας.
- Σας ευχαριστώ πολύ παιδιά για τα όμορφα λόγια σας! Χαίρομαι ιδιαίτερα που οι απόγονοί μου θυμούνται ακόμη το όνομά μου, αν και πριν από λίγο, τα δυσάρεστα μαντάτα που έφτασαν στα αυτιά μου από την Ίριδα, την αγγελιοφόρο των θεών, σκοτείνιασαν το μυαλό και θόλωσαν τη σκέψη μου, αποκρίθηκε απελπισμένος ο Μελέαγρος.
- Τι συνέβη πιο πριν; ρώτησαν όλο απορία οι τρεις φίλοι.

Ο Μελέαγρος τότε αποκάλυψε στα παιδιά ότι πριν από λίγες ώρες, σχηματίστηκε μπροστά του ένα μαγικό ουράνιο τόξο που ένωνε τον Όλυμπο με τη Γη των ανθρώπων. Μετά από λίγο, κατέφθασε πάνω σε αυτό η θεά Ίριδα μεταφέροντας του μια τραγική πληροφορία που αφορούσε το μέλλον του και την τύχη του βασιλείου του. Του αποκάλυψε πως θα πολεμήσει τα αδέρφια της μητέρας του και ότι αυτή η μάχη θα έχει άσχημο τέλος για όλη την οικογένεια και για το βασίλειό του.

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

Βλέποντας η Μαρίνα, τον Μελέαγρο τόσο στενοχωρημένο και ανήμπορο να διορθώσει την άτυχη μοίρα του, θυμήθηκε ότι μέσα στην κουφάλα της βελανιδιάς υπήρχε μια μικρή ποσότητα μαγικής ιριδίζουσας χρυσόσκονης που ήταν ικανή να αλλάξει το μέλλον ενός ανθρώπου. Αμέσως παρότρυνε τον Μελέαγρο να την ακολουθήσει μέχρι τη γέρικη Βελανιδιά και να χρησιμοποιήσει λίγη από αυτή τη χρυσόσκονη για να καθορίσει ο ίδιος το δικό του μέλλον αλλά και του βασιλείου του.

Επιστρέφοντας και πάλι στο παρόν, οι αχώριστοι φίλοι επισκέπτονται τη Βιβλιοθήκη της πόλης τους και αναζητούν ένα βιβλίο μυθολογίας που να εξιστορεί τον «πειραγμένο» πλέον μύθο του Μελέαγρου και της αρχαίας Καλυδώνας και προς μεγάλη τους ανακούφιση διαπιστώνουν ότι... όλοι τους τότε έζησαν ευτυχισμένοι και οι μικροί μας φίλοι ακόμη πιο δοξασμένοι για τα φανταστικά τους κατορθώματα.

Κωνσταντίνος Μπρέσιακας, Άρης Αποστολόπουλος, Απόστολος Αλπίτσης, Νικόλαος Λάιος, Κωνσταντίνος Ζωγράφος, Βασίλης Τσιλιμπώκος, Παναγιώτης Παρθένης, Κωνσταντίνος Τσιλιμπώκος, Ευαγγελία Μέντζου, Αλίνα Τσιρογιάννη, Ιωάννα Δημητρογιάννη, Σοφία Τζάνη, Βλάσης Ταράτσας, Παυλίνα Σταμάτη, Παναγιώτης Μακρυγιάννης, Γεωργία Καμπέρη, Χαράλαμπος Μακράκης, Κωνσταντίνος Καραμπέκιος, Κωνσταντίνα Ανδριοπούλου, Σταύρος Φλώτσιος,

Β' Τάξη, 17^ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου

Εκπαιδευτικός: Ελένη Μάντζιου

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

6.2. Το κατεστραμμένο άγαλμα (ΕΠΑΙΝΟΣ)

Μια φορά κι έναν καιρό στο Αγρίνιο πριν από πολύ καιρό υπήρχε ένα άγαλμα του Αχελώου. Όμως ο Ηρακλής σε έναν διαφορετικό μύθο αντί να παλέψει με τον Αχελώο (την θεότητα) γλίστρησε και έπεσε πάνω στο άγαλμα του Αχελώου, το οποίο ήταν καταραμένο, και όταν αυτό έσπασε, τον έστειλε στο μέλλον, στον 21ο αιώνα.

Όταν έφτασε στο Αγρίνιο του 2070 αντίκρισε ένα γήπεδο που από έξω έλεγε «Τίτορμος, ούτως άλλος Ηρακλής». Τότε ο Ηρακλής νευρίασε, και με λίγα λόγια τα πήρε στο κρανίο, και κατέστρεψε την επιγραφή που έγραφε αυτό το σύνθημα. Μετά όμως από λίγα λεπτά η άμεση δράση και η αστυνομία κλήθηκε από μια παρέα παιδιών της 1ης γυμνασίου που τον είδαν να καταστρέφει το γήπεδο της αγαπημένης και τοπικής τους ομάδας δηλαδή, το γήπεδο του Παναιτωλικού. Όταν έφτασε η αστυνομία και η άμεση δράση προσπάθησαν να τον συλλάβουν με ήρεμο τρόπο, αλλά δεν το κατάφεραν. Έτσι κάλεσαν ενισχύσεις, τον στρατό. Ο στρατός ήρθε και έφερε μαζί του ένα ρομπότ που είχε της δυνάμεις του Τίτορμου, του Δία, το σημάδι της Άρτεμης και την εξυπνάδα της Αθηνάς. Το ρομπότ εκτινάσσεται με τεράστια και υπερβολική δύναμη πάνω στον Ηρακλή, όμως ο Ηρακλής ανταποδίδει με μια υπερβολική δυνατή γροθιά και τον ρίχνει μέσα στο σουβλατζίδικο «Ο ΤΑΚΗΣ». Τότε το ρομπότ μπαίνει σε λειτουργία σκοπευτή και πετάει έναν κεραυνό στον Ηρακλή με τέτοια ακρίβεια που τον πέτυχε ακριβώς στο στήθος, και ο Ηρακλής λιποθύμησε.

Όταν ο Ηρακλής ξύπνησε βρισκόταν μέσα σε ένα άδειο, κατάλευκο δωμάτιο και άρχισε να φωνάζει και να βαράει τους τοίχους και να βρίσκεται στο όριο της υστερίας και της παραφροσύνης. Τότε εμφανίζεται ο διευθυντής του Μ.Κ.Ο.Ε. (Μυστικός Κυβερνητικός Οργανισμός Ελλάδος)-υπουργός άμυνας και του προσφέρει δουλειά ως μυστικό κυβερνητικός πράκτορας στον Μ.Κ.Ο.Ε. και από τότε η Ελλάδα έχει γίνει μια από τις πιο δυνατές πολεμικές δυνάμεις στην Ευρώπη.

Δημήτρης Παπαγεωργίου, Θοδωρής Γεωργιάδης, Δημήτρης Αγραφιώτης

ΣΤ' Τάξη, Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου

Εκπαιδευτικός: Χαρά Μπεκιάρη

6.3. Η μάγισσα Ίζαμπέλ (ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)

Μια φορά και έναν καιρό η μάγισσα Ίζαμπέλ αποφάσισε να επισκεφτεί τον κόσμο των ανθρώπων και συγκεκριμένα μια πόλη με το όνομα Αγρίνιο. Γρήγορα μαγεύτηκε απ' τις ομορφιές του τόπου, την γαλήνια λίμνη Τριχωνίδα, τον ορμητικό ποταμό Αχελώο, τα ήσυχα χωριουδάκια του τόπου, την πολύβουη πόλη του Αγρινίου. Αφού θαύμασε την περιοχή, αποφάσισε να παρατηρήσει τη συμπεριφορά των ανθρώπων. Γρήγορα διαπίστωσε ότι οι άνθρωποι συμπεριφέρονταν σκληρά στους συνανθρώπους τους και κυρίως στους ηλικιωμένους, τους οποίους θεωρούσαν βάρος και τους είχαν παραμελημένους. Αυτό εξέπληξε την μάγισσα καθώς είχε μάθει ότι τους ηλικιωμένους, όχι μόνο τους φροντίζουμε, αλλά και τους σεβόμαστε. Έτσι αποφάσισε να δώσει ένα μάθημα στους κατοίκους του Αγρινίου.

Την πρώτη φορά που τους επισκέφτηκε, πήρε την μορφή μιας ηλικιωμένης και ζήτησε ένα ποτήρι νερό από τους ανθρώπους που συναντούσε σε ένα χωριό του Αγρινίου, το Δοκίμι. Οι περισσότεροι κάτοικοι με ένα ζεστό χαμόγελο πρόσφεραν βοήθεια στην ηλικιωμένη και δε δίσταζαν να «ανοίξουν» το σπίτι τους σε εκείνη. Αυτούς τους ανθρώπους η μάγισσα Ίζαμπελ τους αντάμοιβε δίνοντας τους καλοτυχία για κάποιες μέρες. Στους λίγους κατοίκους που δεν την βοήθησαν, χάριζε κακοτυχία για μια εβδομάδα.

Η κατάσταση ήταν εντελώς διαφορετική όσο πλησίαζε προς το κέντρο του Αγρινίου. Εκεί οι κάτοικοι ήταν πιο αδιάφοροι. Έτσι, όταν τους ζήτησε, παίρνοντας για ακόμη μια φορά την μορφή μιας ηλικιωμένης, να την βοηθήσουν να περάσει έναν κεντρικό δρόμο, οι περισσότεροι αδιαφορούσαν και την προσπερνούσαν. Μόνο ένα κορίτσι δέχτηκε πρόθυμα να την βοηθήσει. Η μάγισσα την ρώτησε για ποιο λόγο οι κάτοικοι της πόλης αδιαφορούν για τους ηλικιωμένους συνανθρώπους τους. Το κορίτσι της αποκρίθηκε ότι οι άνθρωποι της πόλης, «κρύβονται» στην ανωνυμία τους και αδιαφορούν για τους συμπολίτες τους και κυρίως για τους ηλικιωμένους, που εξαρτώνται από την βοήθεια και συμπαράσταση των άλλων. Φτάνοντας στην ηλικία της ωριμότητας, δείχνουν αλαζονεία και δεν σέβονται τους ηλικιωμένους γονείς τους, με αποτέλεσμα να τους περιφρονούν.

Τότε, η μάγισσα αποφάσισε να μετατρέψει, όσους από τους κατοίκους του Αγρινίου συμπεριφέρονταν σκληρά στους γονείς τους, για λίγες μέρες σε ηλικιωμένους. Η

Μουσείο Ιστορίας
Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης
Αιτωλοακαρνανίας
Δνση ΠΕ Αιτ/νίας

Εργαστήριο
Δημιουργικότητας
Καινοτομίας και Τεχνολογίας
στην Εκπαίδευση
Παν/μιο Δυτικής Μακεδονίας

Ίζαμπελ ως μάγισσα ήταν ισχυρή και μπορούσε να ξέρει τι έκρυβε ο καθένας στην καρδιά του. Γρήγορα το Αγρίνιο μετατράπηκε σε πόλη των ηλικιωμένων, που ζούσαν στη μοναξιά και στο περιθώριο!

Για τρεις μέρες οι κάτοικοι βίωσαν την σωματική ανημπορία και κατάλαβαν ότι οι ηλικιωμένοι δεν είναι βάρος, αλλά η φυσική εξέλιξη της ανθρώπινης ζωής, στην οποία όλοι αργά ή γρήγορα θα οδηγούνταν όσοι ήταν τυχεροί να ζήσουν ως τα βαθιά τους γεράματα.

Σαν πέρασαν οι μέρες αυτές, η μάγισσα ένιωσε ότι οι άνθρωποι εκεί ήταν μετανιωμένοι παραγματικά και στεναχωρημένοι. Δεν άντεξε και τους επανέφερε στη σωστή τους ηλικία. Από τότε, στην πόλη αυτή κανείς ηλικιωμένος δεν έζησε απομονωμένος, μακριά από την οικογένειά του. Έτσι η πόλη μετατράπηκε σε έναν μικρό παράδεισο για κάθε κάτοικό της!

Εβελίνα Ντάτσικα, Χρήστος Σταυρόπουλος

ΣΤ' Τάξη, Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου

Εκπαιδευτικός: Χαρά Μπεκιάρη

6.4. Αληθινό Ψέμα

Ζούσε κάποτε μια οικογένεια σε ένα κτήμα κοντά στον ποταμό Αχελώο. Η κ. Ευφροσύνη έστρωνε το τραπέζι για να φάνε. Ο μικρός Ιάκωβος έκανε κούνια περιμένοντας να ετοιμαστεί το φαγητό. Όταν άκουσε την φωνή της μητέρας του να τον καλεί, έτρεξε να φάει. Καθώς τρώγανε ο μικρός Ιάκωβος έκανε ασταμάτητες ερωτήσεις σχετικά με τον πατέρα του. Η μητέρα του προσπαθώντας να αλλάξει θέμα του έλεγε να φάει γρήγορα το φαγητό του πριν κρυώσει. Ο μικρός Ιάκωβος έτρεξε στο δωμάτιο του με την υποψία ότι η μητέρα του κάτι το κρύβει. Όλο το βράδυ σκεφτόταν γιατί η μητέρα του αποφεύγει να απαντήσει στις ερωτήσεις του.

Το επόμενο πρωί έμεινε στο κρεβάτι μέχρι την ώρα που έφυγε η μητέρα του. Με το που άκουσε την πόρτα να κλείνει, σηκώθηκε απότομα από το κρεβάτι του και έτρεξε στο δωμάτιο της μητέρας του. Άρπαξε μία πένα και ένα χαρτί κι άρχισε να γράφει ένα γράμμα στον πατέρα του. Το γράμμα έγραφε: «Πατέρα θέλω να ξέρω αν είσαι καλά. Η μητέρα αποφεύγει να μου απαντήσει στις ερωτήσεις που κάνω για εσένα. Μου έχεις λείψει και ανησυχώ. Ελπίζω να πάρεις το γράμμα μου και να μου απαντήσεις σύντομα. Με αγάπη ο αγαπημένος σου γιος Ιάκωβος». Όταν πήγε να αφήσει το γράμμα στο γραμματοκιβώτιο άκουσε μια φωνή να του λέει: «Μην είσαι τόσο σίγουρος». Ο Ιάκωβος το αγνόησε καθώς στην γειτονιά του πολλά παιδιά κυκλοφορούσαν και φώναζαν.

Το επόμενο πρωί ο Ιάκωβος πήγε να ελέγξει το γραμματοκιβώτιο, για να δει αν το γράμμα του ήταν ακόμη εκεί. Όμως δεν βρήκε τίποτα και υπέθεσε πως ο ταχυδρόμος το είχε πάρει. Μία μέρα καθώς έψαχνε να βρει το στυλό του, άνοιξε το συρτάρι της μαμάς του και βρήκε διάφορα γράμματα. Ανάμεσα σε αυτά τα γράμματα βρήκε κι εκείνο που υποτίθεται είχε στείλει στον πατέρα του. Εκτός από αυτό βρήκε προσκλήσεις για κηδείες με περασμένες ημερομηνίες. Τότε κατάλαβε τι του έκρυβε η μητέρα του τόσα χρόνια και στεναχωρημένος έτρεξε στο ποτάμι.

Ξαφνικά μια φηγούρα βγήκε από το ποτάμι. Ήταν ένας ψηλός νέος και είχε στοιχεία του Δία και του Ποσειδώνα. Αμέσως κατάβαλε ότι ήταν ο Αχελώος. Ο Αχελώος με γλυκιά φωνή άρχισε να του λέει: «Ότι κι αν σου συμβαίνει θα σε προστατεύσει το πνεύμα του πατέρα σου. Ήταν σπουδαίος άνθρωπος. Πολέμησε γενναία και πέθανε ένδοξα. Ο πατέρας σου πέθανε στο μνημείο των Ηρώων, ανάμεσα στους ήρωές μας».

Αυτό ήταν κάτι που το παιδί γνώριζε ακόμα και αν δεν του το είχαν πει. Λίγες μέρες αργότερα αποφάσισε να το μοιραστεί με την μητέρα του. Μαυροφορεμένοι και οι δύο πήγαν στον τάφο του. Στο σημείο όπου πέθανε ο πατέρας του και οι δυο τους ένοιωσαν μία γαλήνη.

3 Καρνάτιδες & 1 Μούσα, ΣΤ' Τάξη, Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου

6.5. Μπλεγμένη Μυθολογία

Η μυθολογία βασίζεται σχεδόν σε αληθινή ιστορία . . . όπως ο Ηρακλής που με της ικανότητες που είχε βοηθούσε πάρα πολλούς ανθρώπους.

Ένα δωδεκάχρονο αγοράκι που τον έλεγαν Νικόδημο, ζούσε σε μια πόλη που λεγόταν Αγρίνιο(έτος 2000 π.Χ.). Ο Νικόδημος περνούσε πολύ χρόνο με την οικογένειά του. Μετά το σχολείο με τον φίλο του τον Δημοσθένη σκέφτηκαν να πάνε στη λίμνη Τριχωνίδα.

Καθώς πήγαιναν στη λίμνη, είδαν μια Μούσα-Γοργόνα να αράζει σε έναν βράχο . Η ουρά της είχε χρώμα λαμπερό πράσινο και τα μαλλιά της γυάλιζαν στον ήλιο καθώς τα κουνούσε ομαλά συγχρονισμένα μαζί με την λαμπερή ουρά της. Καθώς όμως καθόταν στον βράχο είδε από μακριά κάτι πλοία τα οποία ερχόταν επιθετικά προς την ακτή.

Μόλις έφτασαν στην ακτή. Η αδερφή της γοργόνας της έκανε νόημα να μπει γρήγορα μέσα στην λίμνη για να μην την καταλάβουν οι πειρατές.

Τα παιδιά πήγαν αμέσως να βοηθήσουν τις γοργόνες που κινδύνευαν. Οι πειρατές έψαχναν να βρουν τον θησαυρό της λίμνης, όμως οι γοργόνες τους χάλασαν τα σχέδια.

Οι αδερφές Γουίνστον, ΣΤ' Τάξη, Δημοτικό Σχολείο Δοκιμίου